

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · sisè període · sèrie C · número 555

Comissió de Salut

Sessió 30, dimarts 15 de setembre de 2020

Presidència de la I. Sra. M. Assumpció Laïlla i Jou

TAULA DE CONTINGUT

Projecte de llei de restabliment del complement de productivitat variable del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut 200-00008/12	4
Proposició de llei del servei d'atenció pública a la salut bucodental i de creació del Programa d'atenció dental infantil a Catalunya 202-00040/12	14

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 30 de la CS

La sessió de la Comissió de Salut (CS) s'obre a les deu del matí i tretze minuts. Presideix M. Assumpció Laïlla i Jou, acompanyada del vicepresident, Xavier Quinquillà Durich, i del secretari en funcions David Bertran Roman. Assisteix la Mesa la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Carmen de Rivera i Pla, Jorge Feijóo Suñol, Alfonso Sánchez Fisac i Jorge Soler González,, pel G. P. de Ciutadans; Lluís Guinó i Subirós, Eduard Pujol i Bonell, Josep Riera i Font i Anna Tarrés i Campà, pel G. P. de Junts per Catalunya; Najat Driouech Ben Moussa, Gemma Espigares Tribó, Alfons Montserrat Esteller i José Rodríguez Fernández, pel G.P. Republicà; Assumpta Escarp Gibert i Marta Moreta Rovira, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Vidal Aragonés Chicharro, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de llei de restabliment del complement de productivitat variable del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut (tram. 200-00008/12). Tramitació del projecte de llei per la Comissió de Salut en seu legislativa plena (esmenes presentades: BOPC 626, 14; informe: BOPC 654, 17).

2. Proposició de llei del servei d'atenció pública a la salut bucodental i de creació del Programa d'atenció dental infantil a Catalunya (tram. 202-00040/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Tramitació de la Proposició de llei per la Comissió de Salut en seu legislativa plena (Text presentat: BOPC 244, 49; esmenes presentades: BOPC 547, 7; informe: BOPC 657, 10).

La presidenta

Bon dia. Reprenem el funcionament més o menys ordinari d'aquest Parlament en aquesta comissió presencial, per fi, després de força temps. Per tant, celebrego retrobar-los aquí en aquesta comissió. Una comissió que tampoc arriba a ser, tampoc és com les que fem habitualment, perquè en aquesta comissió tramitem dos projectes, un projecte de llei i una proposició de llei, cosa que tampoc és habitual, doncs, aprovar-ho en una comissió. En qualsevol cas, ben tornats aquí, en aquesta comissió.

I, per tant, i per començar, preguntar als portaveus si tenen substitucions en els seus grups. Senyor Soler?

Jorge Soler González

Sí, també feliç de donar-vos el bon dia aquí en aquesta Comissió de Salut i anunciar-vos, sí, tenim tres substitucions. Avui substituïm la diputada Camino Fernández, David Mejía i Blanca Navarro per la diputada Carmen de Rivera, el diputat Jorge Feijóo i el diputat David Bertran, que, a més, l'hi hem fet substituir a la Mesa, com a secretari d'aquesta Mesa.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Soler. Algun altre grup? Senyora Espigares?

Gemma Espigares Tribó

Gràcies, presidenta. En el cas del Grup Republicà, el diputat José Rodríguez substituirà la diputada Anna Caula.

La presidenta

Gràcies. Senyor Guinó?

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, presidenta. El diputat Eduard Pujol substituirà el diputat Narcís Clara i la diputada Anna Tarrés substituirà el diputat Francesc Ten.

La presidenta

Gràcies, diputat. Doncs ara començaríem amb els dos punts que tenim a l'ordre del dia. Prèviament, però, si els sembla bé, hem acordat amb els portaveus que els dos ponents relators d'aquest projecte de llei i proposició de llei utilitzaran el primer temps ja per posicionar-se en nom dels seus grups parlamentaris i que utilitzarem l'ordre habitual, ja que tots els grups més o menys hem presentat esmenes i ens era més operatiu, degut a que també canviarem de presidència en aquesta comissió, pel meu fet, que soc ponent d'una de les lleis. Doncs per fer-ho més fàcil, utilitzariem l'ordre habitual de qualsevol intervenció, que és començar de gran a petit, acabant pels grups que donen suport al Govern. Sí? *(Pausa.)*

I abans de començar, també recordar-los que els textos objecte de votació són els que es van trametre per correu electrònic juntament amb la convocatòria de la comissió el dia 10 de setembre del 2020 i no el que consta en l'informe publicat abans de l'estiu.

Aquests textos inclouen les esmenes tècniques, jurídiques i lingüístiques amb el vistiplau dels ponents, tant en el cas del punt 1, el Projecte de llei de restabliment del complement de productivitat variable del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut; com el punt 2, que és la Proposició de llei del servei d'atenció pública a la salut bucodental i de creació del Programa d'atenció dental infantil a Catalunya.

Per tant, i en aquest sentit, caldria que abans de posicionar-se comuniquin verbalment quines són les esmenes que retiren.

Si els sembla bé, primer, com que comencem amb aquest Projecte de llei de restabliment del complement de productivitat variable del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut, si els grups retiren alguna de les esmenes que tenien presentades seria el moment ara de comunicar-ho. *(Pausa.)* Senyora Espigares?

Gemma Espigares Tribó

Per part del Grup Republicà i de Junts per Catalunya, que les teníem conjuntament, retirarem les esmenes 3, 10,16, 17, 18, 19 i 22, que són les que estan agrupades en la primera proposta de votació, com he fet saber per correu.

La presidenta

Gràcies, diputada. Algun altre... Senyor Santi Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

Ja no consta en el guió de votacions, però per deixar constància que retirem l'esmena número 4.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies.

Projecte de llei de restabliment del complement de productivitat variable del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut

200-00008/12

Doncs, atès que estan d'acord amb la manera de gestionar aquesta comissió, doncs, ara per posicionar-se com a ponent relator d'aquest projecte de llei i també en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula per un temps màxim de deu minuts el diputat Jorge Soler.

Jorge Soler González

Bé, doncs moltíssimes gràcies, presidenta. Diputades, diputats, companyes i companys. Jo vull començar avui, com no pot ser d'una altra manera, primer, amb

la felicitat que us deia de tornar a estar en aquesta Comissió de Salut i, precisament, a més, amb aquestes ponències que hem intentat fer virtualment i que vam intentar fer d'altres formes i el coronavirus ens ho ha impedit.

I per tant, vull començar donant les gràcies, evidentment, als companys amb els quals hem estat creant i fent tot això. Lletrada, gràcies també per la feïnada que hi ha hagut. Gestora, que fins a l'últim moment hem estat donant feina de votacions, etcètera. Correctors. I, especialment, doncs crec que també és important donar les gràcies i vull fer, a més, nomenament a la diputada Espigares, perquè, bé, aquest és un text que s'inicia, que s'origina des de l'oposició, però que el seu paper ha estat absolutament fonamental per donar llum i viabilitat a aquesta llei. Ha estat la interlocutora amb el Govern i és evident que una llei com aquesta, sense aquesta interlocució no hauria prosperat i arribat avui a veure la llum. Per tant, gràcies, diputada Espigares.

Això s'inicia per una urgència i la urgència, doncs, era una urgència que vam explicitar l'oposició, que era blindar les DPOs per llei per evitar que si hi havia un impàs, com ja va passar anteriorment, que no hi havia Govern, doncs que les DPOs estaven vinculades a pressupost, estaven vinculades a negociacions, i el que volem és que això surti de tot això.

Per tant, aquesta urgència d'amenaça d'eleccions continua i continuada que hi havia i que continua havent-hi a Catalunya feia que vam demanar que per llei es blindessin les DPOs. Perquè la situació és que al 2012 es redueixen al 50 per cent les retribucions que estableix en concepte de productivitat variable, el segon acord de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat sobre les condicions de treball del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut per a aquell període, com vostès recorden, del 2006 al 2010, amb una reducció que s'ha mantingut pràcticament fins ara.

I aquesta Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat va debatre en les sessions del 30 de novembre del 18 i del 15 de febrer del 19 la recuperació dels imports de complement de productivitat variable en els termes previstos en aquest segon acord sobre les condicions de treball de personal estatutari de l'Institut Català de la salut.

Aquest complement de productivitat variable, saben vostès que s'abona anualment a l'abril, tal com es va acordar també prèviament, i que en aquesta comissió, vostès ho saben –en aquest cas la meua persona, i des de Ciutadans, igual que tota la resta de formacions que ens acompanyaven a l'onzena legislatura i també en aquesta–, hem estat demanant aquesta recuperació, igual que estan fent tots els col·lectius sanitaris.

Per tant, l'any 2019 el personal de l'Institut Català de la Salut ja va recuperar, amb acord del Govern, aquest 75 per cent del complement, i el 2020, doncs, en recupera el 100 per cent.

El Parlament de Catalunya, en la sessió tinguda el 3 d'abril del 2019, va aprovar amb aquella Resolució 379/12, de validació del Decret llei 6/2019, del 19 de març, sobre el restabliment del complement de productivitat variable del personal estatutari de l'ICS, i, per tant, una vegada vam validar aquest decret llei, i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Parlament va aprovar –vam aprovar– de tramitar –això va ser a proposta de l'oposició– de tramitar aquest Projecte de llei de restabliment del complement de productivitat variable del personal estatutari, com us dic, com aquesta estratègia de l'oposició per blindar les DPOs a partir d'ara per llei.

Per tant, l'objecte d'aquesta llei és aquest restabliment al personal estatutari de l'Institut Català de la Salut. I hem ampliat al personal sanitari del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya les retribucions que estableix en concepte de productivitat variable relatiu al compliment dels objectius que es fixen per a cada exercici i que venen originats per aquest segon acord de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat sobre les condicions de treball del personal estatutari de l'ICS.

Això és important en tant aquest personal ha de rebre durant aquest exercici ja el 100 per cent de les retribucions que estableix en concepte de complement de la

seva productivitat variable relatiu a aquests objectius fixats el 19 i, a partir d'ara, ja sempre els següents.

I al personal sanitari de les entitats del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya, que coneixem com Siscat, jo crec que això és una aposta de canvi d'ampliació important la percepció durant 2020 i els següents aquestes retribucions que estableix en concepte de complement de productivitat relatiu als seus objectius.

Per tant, l'objectiu final, aquesta restitució del 100 per cent de les de DPOs als treballadors sanitaris és una gran fita. Jo crec que és un gran pacte transversal d'acord en aquest Parlament.

A més a més, assumim i sabem i reconeixem que, a més, hi ha formacions que entenen, i així ens ho explicaran, que hi ha altres models i que probablement caldria estar també ben atents a aquests models. Però, en tot cas, el que és important és que arribem a un acord transversal, perquè almenys els treballadors, mentre hi ha o no hi ha un canvi de model, que això ho podem debatre en altres sessions, puguin cobrar aquesta percepció.

Per tant, ens ha agradat també debatre –i això ho hem fet amb els micros però també ho hem fet en privat– que pugui ampliar-se a tots els treballadors del Siscat, reconeixent, primer, la seva feina, el seu reconeixement laboral. Jo crec que si això alguns ho hem fet sempre al llarg d'aquesta legislatura, i la prèvia en el meu cas, doncs més ara, en època Covid.

Jo crec que ningú pot discutir que qualsevol treballador del sistema sanitari que ha estat treballant per salvar vides, per millorar-les, per dignificar la vida sanitàriament de les persones, estigui on estigui treballant, ha estat un pilar fonamental. I anticipant-me al que pot venir en les properes setmanes i en els propers mesos, doncs, crec que és important que els reconeguem també aquesta feina.

Per tant, el nostre objectiu –ara ja parlo específicament com a diputat de Ciutadans, revertir retallades i avançar en aquests drets– ha estat per a mi una gran feina, per al nostre partit, per Ciutadans, una gran labor, i creiem que haver aconseguit que avui es blindin les DPOs al 100 per cent és una gran fita que us agraeixo molt sincerament.

I acabo, doncs, com començo els meus discursos des del març o l'abril, des del primer ple que vaig venir a aquest Parlament. És donant les gràcies als professionals, sabem que han fet una grandíssima feina. Per tant, tot el nostre reconeixement, gratitud, i m'han sentit dir que de «palmadetes» a les esques no viuen els treballadors i, per tant, jo crec que avui aconseguiu una gran fita que és no solament donar-los les «palmadetes», que crec que com a diputats és també part de la nostra feina agrair al personal la seva bona feina, la seva bona tasca, sinó avui també reconèixer la feina pagant el que és propi en aquest cas, rebre el 100 per cent de les seves pagues.

Moltes gràcies, diputades i diputats. Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya Units per Avançar, també per un temps màxim de deu minuts, té la paraula la diputada Assumpta Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots, és un plaer veure'ls la cara –la cara, un tros, però ens la veiem–, tot i que en algun ple hem coincidit ja amb alguns de vostès, i, per tant, ens hem pogut veure, que estem tots bé.

Jo faré una introducció a les dos intervencions i després entraré ja directament en el que ara tractem, que és el tema de les DPOs.

Estava mirant l'altre dia quan es va començar, l'inici de tota aquesta tramitació, i m'he de remuntar al Ple del Parlament del 3 i el 4 d'abril de l'any passat, de l'any

2019, que en el mateix ple l'oposició va demanar la tramitació com a projecte de llei del que ara estem parlant, que és el complement per al personal estatutari, i la diputada Marta Ribas va presentar el projecte i es van discutir les esmenes a la totalitat del projecte de salut bucodental.

Jo sempre parlo dels seus parlamentaris, que són molt llargs. Bé, en aquest cas potser no tot és imputable als temps parlamentaris, ja que hem tingut una pandèmia pel mig, però sí que és veritat que hem avançat, teníem molt avançada la feina abans.

I també és veritat que els dos projectes de llei que avui discutim aquí tampoc han sorgit del Govern. Recordar que el Departament de Salut només ha tramitat un projecte de llei en aquesta legislatura, que és el de l'Agència de Salut Pública, i que en algun moment hem remat una mica contra la mateixa voluntat del Govern. Però, en tot cas, aquí estem i jo crec que és important.

Ho deia perquè ha passat aquest any i mig i és un any difícil, que, en tot cas, fa que tot sigui una miqueta diferent, com ho és, i ho deia la presidenta, que avui la comissió per delegació del Ple, actuant en seu legislativa plena, aprovi unes lleis que haurien de ser aprovades en un ple. Però jo crec que ens podem pensar i creure que som en un ple, així ho estableix el Reglament, i, per tant, puguem tirar endavant aquestes dos lleis, de les quals voldria destacar dues coses prèvies.

Una, la política de les coses ens ha portat a buscar a tots el màxim consens per les dos lleis. És a dir, creiem que són importants per a la gent i, per tant, hem treballat per fer-les viables. I, en aquest sentit, agrair als dos ponents, a tots els serveis de la cambra i a tots en general el treball que s'ha fet i, entre altres coses, que haguem fet enmig de les incerteses provocades per la Covid i les incerteses provocades per la mateixa inestabilitat política, en el que des del gener teníem una legislatura acabada. I, per tant, jo crec que valia la pena fer-ho.

Respecte al que fa a la Llei de restabliment complement de productivitat, jo crec que va sorgir amb tres objectius molt clars quan en aquell moment vam demanar la tramitació com a projecte de llei: restablir el 100 per cent del complement, blindar-lo per llei i buscar la no diferenciació entre l'ICS i el Siscat, tot i que això últim no està del tot aconseguit, però algun pas hem fet, no?

Jo m'agradaria remarcar que interessants van ser les compareixences que, tot i estar d'acord amb el text que nosaltres proposàvem, amb les mateixes esmenes que des de l'oposició des del primer moment es van proposar, vam fer una reflexió al voltant de l'estructura de les retribucions en el sector sanitari al marc de la negociació, per què van néixer i amb quin objectiu les DPOs, quin pes tenen el sistema retributiu. I per què sempre són el complement més vulnerable, i per tant, el primer que desapareix quan hi ha una crisi econòmica.

Jo crec que aquestes reflexions, que van quedar sobre la taula, han tornat a posar-se en evidència també en el cas de la Covid 19 quan, en realitat, s'ha tornat a posar en evidència la precarietat laboral i lo minso que són les retribucions en el sector sanitari. Però, en tot cas, això no ho ha recollit la llei aquestes reflexions, però estan sobre la taula. Jo crec que val la pena tenir-ho present, perquè en el futur i amb una futura llei hauríem de plantejar molt bé quin és el sistema i l'esquema retributiu dels nostres professionals.

Ho ha explicat molt bé el diputat Soler, a partir del 19 es va recuperar el 75 per cent per arribar al 100 per cent, però sobretot jo crec que també ha remarcat el tema d'establir el restabliment i blindar per llei el que és un complement retributiu. Sembla estrany haver-lo de blindar per llei, però, com deia, és un dels complements més vulnerables i, per tant, algun dia ja parlarem de futur.

Agrair el gran consens sobre el text a través de les esmenes conjuntes de tots els grups de l'oposició i de les transaccions amb els grups que donen suport al Govern. Agrair molt especialment al diputat Soler i a la diputada Espigares aquest últim esforç perquè això fos possible.

I pel que fa al Siscat –a veure–, nosaltres volíem que també fos extensiu a tot el Siscat, és evident que depenem dels seus convenis col·lectius i, per tant, al conveni després sempre hi ha aquella frase que parla de l'equilibri econòmic financer.

Intentem trencar una miqueta aquest principi a través del blindatge per llei, intentem que les aportacions de la Generalitat facin possible el seu pagament a tot el sistema i tot el Siscat.

I deixi'm afegir una cosa, que jo soc molt insistent, que és el 5 per cent, sé que el diputat Aragonés també, i que jo crec que són les grans reivindicacions, que en el fons és buscar l'equiparació entre l'ICS i el Siscat. Si parlàvem de lo minses que són les retribucions en el sector sanitari, si a sobre fem diferències, ho tindrem difícil.

No sé si és la mascareta, però això de quedar-se sense veu enmig del Covid és fantàstic.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom de Catalunya en Comú Podem, té la paraula també en un temps màxim de deu minuts, la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Doncs bé, avui sí que és un gest de convertir aplaudiments en fets, aplaudiments del personal sanitari en fets.

El personal sanitari pateix de retallades d'una part important del seu sou, una part que cobren via complement de productivitat variable, les DPOs, des de 2012 se'ls va reduir a la meitat aquest complement, i la retallada s'ha mantingut fins aquest any. L'any passat van recuperar la meitat de la retallada, passant a cobrar el 75 per cent de les DPOs. I aquest any han recuperat, per fi, el 100 per cent.

Però, com ja s'ha explicat, l'oposició vam fer que aquell decret llei que recuperava fins al 100 per cent es tramités com a projecte de llei per ampliar-ne l'efecte i per a solidificar aquest efecte. O sigui, garantir que la recuperació no només era per a aquest any, sinó que ja queda recuperat i blindat per llei, i també ampliar la garantia de recuperació al personal del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública, el Siscat, i no només el personal estatutari de l'Institut Català de la salut.

Així ho han fet. Crec que ens hem de felicitar totes plegades pel resultat, perquè els dos objectius pels quals fèiem que es tramités com a llei s'han acomplert. I vull valorar que ho hem fet, a més, sumant grups diversos, no només en l'aprovació que fem avui, sinó, fins i tot, en les esmenes que hem fet en la llei. O sigui, ens vam unir en uns mateixos objectius des d'una diversitat política important de l'oposició per fer que es tramités com a projecte de llei i ens vam unir també en fixar clarament quin era l'objectiu i, per tant, també en plantejar les mateixes esmenes a la llei.

Per tant, en coherència amb el que acabo d'explicar, evidentment nosaltres votarem a favor de les transaccions que s'han assolit, i per nitidesa de pronunciament, no tant pel contingut del que plantegen, votarem en contra de les esmenes que es mantenen vives, que són bàsicament les esmenes de la CUP, però com que havíem assolit aquest gran consens amb els objectius principals i s'han aconseguit els objectius principals, doncs votarem nítidament sí a allò pactat i no al que es manté viu d'altres grups.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el diputat Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, presidenta. Em permetran que faci dos prèvies, que guarden, segons el criteri d'aquest subgrup, plena relació amb la matèria que avui votarem.

La primera és la perspectiva de que és possible que, en un interval de quinze anys, avui tinguem l'única excepció que ve a significar que per llei en aquest país

es conquereixin drets laborals. Si mirem els deu anys anteriors i, malauradament, si comencem a pensar el que passarà i vostès viuran els anys que venen, doncs és possible que tornem a la tendència on les lleis s'utilitzen per fer minvar drets laborals. I, per tant, una excepcionalitat a valorar molt positivament.

I la segona, la visió sobre els treballadors i les treballadores de la salut pública..., o de la salut, millor dit, que és molt diferent en el moment en el qual van començar a tramitar aquesta llei que en l'actual moment. Jo crec que ara ningú es planteja si han d'assolir o no han d'assolir objectius, fins i tot el mateix concepte que avui aprovarem, després del que ha passat durant la pandèmia o després del que ha passat entre el període comprès entre març i juny del 2020.

Per explicar d'una manera molt planera quines seran les nostres esmenes amb relació al complement de productivitat variable. Primer, recuperar i volem insistir en aquesta idea, recuperar el que en un moment determinat s'havia deixat de percebre al 100 per cent.

La segona qüestió, que aquesta recuperació fos per al personal estatutari de l'Institut Català de Salut, però nosaltres afegim també que la percepció pogués ser per qualsevol treballador o treballadora sanitària del Siscat. Jo m'alegro que a les intervencions precedents s'hagi volgut reconèixer que això no està absolutament garantit, però nosaltres volem explicar que les nostres esmenes el sentit que tenien era poder-ho garantir. Poder-ho garantir i també que a partir del 2021, no a partir del 2020, el que ve a ser el complement fins al dia d'avui variable es transformés en un fix.

I amb relació a aquesta qüestió el primer que plantejàvem nosaltres era, evidentment, que aquesta quantia no fos ni assumible ni compensable i que fos realitzable en un futur i això fixat per llei. Però també fixàvem el mecanisme a través del qual era possible, i així ho relatàvem tècnicament, que el complement pogués percebre's o el fix, si així s'hagués aprovat, sembla ara que no, es pogués percebre no únicament pels treballadors i les treballadores de l'ICS, sinó també el Siscat.

I la fórmula per a nosaltres era molt senzilla tècnicament, que era: aprovem el que és un dret, però preservem un valor com és la negociació col·lectiva i en la negociació col·lectiva es podria determinar si el total de massa salarial que suposava es dedicava a aquesta variable, a aquest fix o a altres conceptes, però, en tot cas, ja es garantia des del poder públic, en aquest cas, des de la Generalitat de Catalunya la massa salarial suficient. I per tant no entràvem en unes segones discussions que sempre es donen, si això supera o no supera la massa salarial.

Semblaria que aquesta tercera qüestió, presentada per l'esmena per aquest subgrup, la que fa referència a que passi a concepte fix i a que es garanteixi absolutament a tots els treballadors i les treballadores també del Siscat aquest complement o el fix, potser no s'aprovarà perquè potser no s'aprovaran les esmenes d'aquest subgrup.

Això sí, també volem fer una altra reflexió. Per què plantejàvem que el complement variable per objectius hagués de passar a fix? Doncs mirin, per una anàlisi que considerem molt científica. Portem quinze anys de complement de productivitat variable per objectiu i el que hem pogut observar és que no hem de barrejar valors propis de la salut amb com tensem la massa salarial, que és el que al final ha esdevingut aquest complement i que, fins i tot, elements de determinació de gestió o de resolució de paràmetres que permetrien o que han permès determinar la massa salarial moltes vegades s'havien transformant en pures actuacions burocràtiques i que ni tan sols ni els criteris del segon acord de la mesa sectorial ni la instrucció 1/2008, de l'ICS, ni les recomanacions tampoc d'abril del 2018 del Grup de Treball de la Mesa Sectorial ens acabàvem de determinar d'una manera clara i d'una manera planera i facilitadora com s'havia de gestionar aquest complement. Hi havia molts criteris, però es transformaven en el seu contrari.

I no és únicament una observança que hagi fet aquest subgrup parlamentari. Recordaran alguns de vostès, diputats i diputades, aquelles tardes de divendres, on vam

tenir tota una sèrie de compareixences de representants sindicals, que ens traslladaven pràcticament això, que s'havia convertit la determinació del seu complement variable en una altra cosa, en un tràmit plenament burocràtic.

I també volem recordar que l'antic sistema sanitari britànic de salut, tan prestigiós, i, a més, tan prestigiós que, fins i tot, l'origen del DPO l'agafem del sistema sanitari britànic, doncs ja va descartar aquest complement variable perquè va dir, clarament, que era acientífic i que hi havia una manca de relació entre qualitat sanitària i elements valoratius. I, per tant, nosaltres el que ens plantejàvem, evidentment, passar a massa salarial fixa.

Encara així, pensem que hem de celebrar el que serà l'aprovació d'avui, la seva significació i que tant de bo tots els continguts que tinguéssim en aquest Parlament fossin en aquest sentit.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, ja s'ha dit, ho ha dit el ponent relator, però crec que val la pena fer èmfasi en aquesta qüestió, que estem en una situació inèdita en una Comissió de Salut, que té la potestat atorgada pel Ple per tal d'aprovar definitivament una proposició de llei i un projecte de llei, que és de forma excepcional. I vull posar en relleu el fet que això sigui així precisament perquè crec que la majoria de grups entenem que era important que acabés la tramitació d'aquestes dues lleis després d'un any llarg de debats amb ponències i compareixences i de negociacions.

I per això, davant de la incertesa de la convocatòria electoral o la probable convocatòria electoral a finals del mes de juliol, és quan es va adoptar aquella decisió. Incertesa que tampoc és aliena a la incertesa a la política catalana en els darrers anys. Però per això vull deixar clar quina és la nostra posició amb relació al fet que en comissions legislatives es debatin en aquest moment aquestes dues iniciatives legislatives.

Segona qüestió amb relació al projecte de llei que ens ocupa. Mirin, el Partit Popular som un partit que estem a l'oposició ara, hem estat també a l'oposició uns quants anys, però som un partit que tenim vocació de govern. I això ens fa que moltes vegades, quan prenem decisions, les intentem prendre sempre amb responsabilitat, no tant mirant què és el que diu el manual de l'oposició, sinó quines són les situacions polítiques en un determinat moment per prendre unes determinades decisions que siguin coherents i que siguin responsables.

I dic això i començo així perquè no es pensi ningú de vostès que el 2012 va ser fàcil, ni el 2011 va ser fàcil, amb una abstenció permetre que s'aprovesin uns pressupostos de la Generalitat de Catalunya que el que feia era retallar despesa. I un dels retalls que es va provocar va ser, precisament, el de les retribucions per objectius del personal sanitari.

Per tant, efectivament, ens sentim corresponsables, perquè vàrem adoptar aquella decisió, vam permetre que això s'aprovesi. I ho vàrem permetre en un entorn en el que hi havia una greu crisi econòmica i financera que havia produït la reducció dels ingressos de les administracions públiques i, per tant, per tal d'intentar garantir el futur i garantir la sostenibilitat de les administracions públiques, s'havien de prendre mesures. Mesures que, òbviament, corresponen als governs proposar i als grups parlamentaris prendre decisió amb relació a aquests.

Però, tal com en el 2012 amb la nostra abstenció es va possibilitar aquesta retallada, hem de dir que el 2019, després de cinc anys continus de creixement econòmic, entenem i entenem que no tenia absolutament cap mena de sentit mantenir

determinades reduccions que s'havien produït en aquella època de crisi i que era perfectament possible recuperar, en aquell cas –en aquest cas–, aquest complement de retribució variable que s'havia reduït en el 50 per cent.

El Govern ho va entendre així i va programar-ho que el 2019 es recuperaria el 50 per cent que s'havia perdut i el 2020 es recuperaria l'altre 50 per cent. És a dir, un 25 per cent el 2019 i un 25 per cent el 2020. I això era així i així figurava en els primers esborranys de decret que va estar utilitzant el Govern, fins que va aprovar la versió definitiva del decret, que vam convalidar l'abril del 2019. I la sorpresa va ser que en la versió definitiva el compromís de recuperar el 100 per cent d'aquestes retribucions va desaparèixer del text del decret llei.

Nosaltres enteníem que hi havien les condicions perquè es pogués garantir la recuperació també el 2020, i això és el que va provocar que, un cop convalidat el decret llei, fóssim nosaltres mateixos els que proposéssim traslladar aquest decret llei a la seva tramitació via projecte de llei per poder fer realitat el que avui estem fent, que és que la recuperació d'aquestes retribucions siguin al 100 per cent.

I una mica aquesta és la història i la voluntat que nosaltres hem perseguit en la tramitació d'aquest projecte de llei, tramitació que, com es poden imaginar, doncs, amb quatre diputats ens ha dificultat molt el seguiment continu, però que agraïm a la resta de grups parlamentaris l'interès, les compareixences i les negociacions que han tingut perquè al final arribés a bon port. I, definitivament, creiem que es podrà aprovar en el dia d'avui.

Res més. Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Grup Republicà, i per un temps màxim de deu minuts, té la paraula la diputada Gemma Espigares.

Gemma Espigares Tribó

Gràcies, presidenta. Començo sumant-me als agraïments que han fet els companys que m'han precedit, també als compareixents, que vam poder parlar d'aquesta llei en concret, però de les necessitats que tenen els treballadors sanitaris, i això era important, i al ponent relator, també als serveis de la cambra que ens han ajudat.

Saben que el nostre grup parlamentari preferia que aquesta llei s'aprovés en ple, per la solemnitat que també té la funció legislativa del Parlament i que, a més a més, ara sabem que ho haguéssim pogut fer la setmana passada. Però també som molt conscients que al juliol la incertesa hi era i, per tant, lo important és que ho acabem aprovant, sigui de la manera que sigui.

I crec que és bo destacar que estem davant d'un bon acord i un acord transversal que farà que tots hi siguem, i això per a nosaltres té un valor que crec que també és bo que expliquem a la gent, que ens hem sabut posar d'acord per aconseguir aquest benefici.

Des que va començar la legislatura, la consellera Vergés ho ha explicat moltes vegades, la prioritat eren els professionals i millorar i retornar alguns dels drets que s'havien estat retallant els últims anys. Per això que el 2019 aquest complement de productivitat per als treballadors sanitaris ja passés fins al 75 per cent i fins al 100 per cent el 2020 van ser dues bones notícies.

I entenc que avui amb aquesta llei fem dues coses. D'una banda, blindar aquest 100 per cent per al personal de l'ICS. I això és important, perquè, com ha dit el diputat del PP, Convergència i el PP el 2012 van ofegar doblement els treballadors sanitaris, no només retallant als funcionaris públics, sinó als treballadors sanitaris, retallant-los com a funcionaris i a través de les DPOs, i, per tant, és important que en la sortida de la crisi aquesta vegada no sigui l'aposta la retallada del sistema públic, sinó que més aviat sigui blindar i enfortir el sistema públic.

I en segon lloc, aquesta proposta que des dels grups de l'oposició van fer de treballar per evitar tenir dues velocitats del sistema sanitari i, per tant, d'incloure tam-

bé tot el sistema del Siscat dins d'aquesta llei. És un pas més per intentar que la gent que fa una mateixa feina tingui un mateix sou. I, per tant, entenem que són els dos punts fonamentals d'aquesta llei.

Acabo instant, des del Grup d'Esquerra Republicana, tots els grups que, igual que hem fet amb aquestes dues lleis que fem avui, que també siguem conscients que cal que fem un pacte nacional pel sistema sanitari públic en aquest país, i, per tant, que aquell infrafinançament que tenim que siguem tots conscients que cal que anem a Madrid a demanar que hi hagi el finançament suficient i enfortim el sistema públic tots plegats, perquè és el millor servei que podem fer ara mateix al nostre país, que ho necessita.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara per acabar en aquesta ronda de posicionaments, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula l'il·lustríssim senyor Lluís Guinó.

(Veus de fons.)

Disculpi, disculpin. Ja era el costum. Exacte, el diputat Josep Riera.

Josep Riera i Font

Cert que el ponent era el company Lluís Guinó, però com que també vaig participar en alguna reunió de la ponència, doncs ens hem repartit els papers.

Primer de tot, evidentment, com ha fet tothom, celebrar el consens de tots els grups per arribar al text final d'aquesta llei i la bona predisposició de tothom. Això sempre és bo, perquè és de justícia, a més a més, en aquest cas i, sobretot, en aquest moment en què amb la pandèmia del coronavirus tot el personal del sistema de salut ha hagut de fer un esforç sobrehumà en moltes situacions.

I, a més, la recuperació d'aquest complement s'afegeix a la recuperació d'altres conceptes retributius, com les pagues extres endarrerides que el Govern ha anat aplicant ja al llarg d'aquesta legislatura.

Pel que fa al contingut, no reiteraré gaire, però sí remarcar les dues, jo crec, observacions principals. La primera, que és el restabliment del 100 per cent del complement per a aquest exercici però també per als següents; per tant, consolidant-lo. I l'aplicació del complement s'estén a tot el sistema sanitari d'utilització pública també ens sembla una molt bona notícia.

A nosaltres ens sembla important, sobretot per tres raons. Una, perquè creiem en el model sanitari català, perquè és un model arrelat a la manera de ser del país, perquè està consolidat i perquè en el seu conjunt respon a les necessitats dels ciutadans, i així ha sigut durant molts i molts anys.

L'altra raó principal és perquè creiem en els professionals del sistema sanitari, no només per com han reaccionat i com continuen treballant en aquesta situació extraordinària de la pandèmia, sinó per com treballen quotidianament en condicions, diguem-ne, no extraordinàries com les d'ara. I potser ho hem de dir així, «no extraordinàries», perquè tampoc són la manera que tant de bo poguéssim treballar en condicions que a nosaltres ens agradaria que fossin normals, però no són només per la pandèmia. Parlem-ne, parlem un moment de les condicions en què treballa el sistema sanitari.

Estem molt contents de poder aprovar avui aquesta llei, però el problema de fons del sistema no desapareix, continua essent aquí i continua essent un elefant enorme que hi ha al mig d'aquesta sala.

El sistema de salut de Catalunya està mal finançat. Un estudi molt seriós estima al voltant dels 5.000 milions l'infrafinançament anual del sistema. S'ha de dir que aquest estudi és abans de l'últim pressupost aprovat pel Govern, que ja ho ha rebaixat una mica, o sigui, ha aconseguit apujar els diners per salut. I, per tant, ja no se-

rien aquests 5.000 milions, sinó que serien uns quants menys. Però el finançament que té la Generalitat fa impossible arribar-hi.

La qüestió, aquesta qüestió, l'elefant, aquest elefant que hi ha al mig, no desapareix dient, com fan alguns grups sempre, que el que s'ha de fer és tancar organismes, tancar la televisió pública o deixar d'exercir competències. Així no. Ni s'hi arriba tampoc només priorititzant –prioritzant–, que és l'altra cosa que es diu sempre.

Perquè, a més, tant una cosa com l'altra –tancar i prioritzar– es plantegen al costat de l'exigència d'invertir més en sanitat, que tant de bo, però exigint que aquesta despesa per habitant sigui la mateixa que la de països europeus demogràficament equivalents a Catalunya. Evidentment, ja ens agradaria, i hi estem d'acord. El problema és que aquests països similars, Dinamarca, Àustria o Bèlgica, per exemple, resulta que són estats independents i Catalunya encara no. Llavors, doncs, ja no hem de parlar ni de tancar ni de prioritzar, sinó de qüestions estructurals, perquè el problema de finançament és estructural i els problemes estructurals requereixen abordatges estructurals.

Nosaltres, els independentistes en conjunt, és així com ho fem i tenim una proposta: que Catalunya sigui un estat plenament sobirà que pugui administrar el 100 per cent dels recursos que genera. No sé si els altres grups tenen propostes similars.

Dit això, que és obligat dir-ho cada vegada que es plantegen qüestions que van acompanyades de l'exigència de més recursos, acabarem dient que aquesta llei que avui aprovarem suposa un esforç econòmic que val la pena perquè és un acte de justícia amb el personal del sistema sanitari, perquè els professionals s'ho mereixen i es mereixen això i encara més. I també s'ha dit aquí i és veritat: unes retribucions estructurals justes. Però, llavors, ja tornariem a ser al cap del carrer del finançament estructural del sistema.

De moment, felicitem-nos per l'aprovació d'aquesta llei, però siguem conscients que l'elefant continua estant al mig d'aquesta sala.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Doncs ara sí que passariem a les votacions d'aquest informe de la Comissió de Salut del Projecte de Llei de restabliment del complement de productivitat variable del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut.

Tots tenen un guió de votacions. Si els sembla bé, a mesura que anem avançant, si hi hagués qualsevol cosa que grinyolés, ens ho fan saber abans d'iniciar la votació d'aquell punt i anirem aturant si hi hagués qualsevol problema, que espero que no.

Per tant, en primer lloc, votarem les esmenes no recomanades per la ponència, atès que les esmenes del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i del Grup Republicà que constaven en aquest guió de votacions han estat retirades, passariem a votar les esmenes 2, 7, 9, 11, 13, 15 i 21 del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Hi ha algú que vulgui alguna votació separada? (*Pausa.*) Per tant, les votem totes conjuntament.

Doncs vots a favor?

Un vot a favor. Vots de la CUP Crida Constituent.

Vots en contra?

Doncs la resta de vots de la comissió.

Per tant aquestes esmenes no prosperen.

A continuació votem les esmenes recomanades per la ponència. Comencem votem les esmenes recomanades per la ponència. Comencem votant les esmenes 1, 6 i 20. Comença la votació.

Vots a favor?

Doncs queden aprovades per la unanimitat dels presents.

Votem ara les esmenes transaccionades. Comencem per la primera transacció, que és sobre el text del projecte més l'esmena 5.

Vots a favor?

Sis vots a favor del Grup Parlamentari de Ciutadans, 2 vots a favor del Partit dels Socialistes de Catalunya, 1 vot a favor de Catalunya en Comú Podem, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, 5 vots a favor del Grup Republicà i els 5 vots favorables de Junts per Catalunya.

Vots en contra?

Abstencions?

Una abstenció, del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, aquesta transacció queda aprovada.

La segona transacció, que és la del text del projecte més les esmenes 8 i 12.

Vots a favor?

6 vots a favor del Grup Parlamentari de Ciutadans, 2 del Partit dels Socialistes de Catalunya, 1 de Catalunya en Comú Podem, 1 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, 5 del Grup Parlamentari Republicà i 5 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Vots en contra?

Cap vot en contra i una abstenció, de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, aquesta transacció també queda aprovada, per 20 vots a favor i 1 vot d'abstenció.

Transacció 3, que és sobre el text del projecte més l'esmena 14.

Vots a favor?

Hi han 20 vots a favor de Junts per Catalunya, el Grup Republicà, Catalunya en Comú Podem, el Subgrup Parlamentari del Partit Popular i el Grup Parlamentari de Ciutadans.

Vots en contra?

Cap vot en contra.

Abstencions?

Una abstenció de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, aquesta transacció 3 també queda aprovada.

I per acabar, votem ara la resta del text del projecte que no ha quedat modificat per les esmenes que acabem d'aprovar, incloent-hi els títols i els subtítols. Per tant, comença la votació.

Vots a favor?

Doncs aquest informe queda aprovat per la unanimitat de la Comissió de Salut avui present.

Per tant ens queda un... *(Aplaudiments.)*

Doncs ara passaríem al següent punt de l'ordre del dia.

(Pausa llarga.)

El vicepresident

Bé, bon dia.

Proposició de llei del servei d'atenció pública a la salut bucodental i de creació del Programa d'atenció dental infantil a Catalunya

202-00040/12

Iniciem el debat i votació de la Proposició de llei del servei d'atenció pública a la salut bucodental i de creació del Programa d'atenció dental infantil a Catalunya.

Abans, però, els demano, a les diputades i diputats, que abans del torn de posicionament comuniquin davant la comissió quines esmenes retiren. *(Pausa.)*

Bé, doncs si no hi ha... Sí, diputada Laïlla?

M. Assumpció Laïlla i Jou

Sí, tal com els hem fet arribar en l'inici de la comissió, per part del Grup Parlamentari Republicà i crec que puc parlar també pel Grup Parlamentari de Junts per

Catalunya, de les nostres esmenes previstes en aquest articulat només deixaríem viva l'esmena 3 i retirariem les altres que estan en el guió de votacions.

El vicepresident

Molt bé. Senyor Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

En primer lloc, deixar constància de la retirada d'unes esmenes que ja no consten en el guió de votacions, que són la 79, la 99, la 102, la 111, la 147, la 198 i la 247.

En segon lloc, afegir dos esmenes a retirar, que aquestes sí que consten al guió de votacions, que són la 45 i la 136.

I, en tercer lloc, advertir que l'esmena número 4 pot incorporar-se a la transacció número 1; les esmenes 61, 62 i 64 poden incorporar-se a la transacció número 11; l'esmena 129 pot incorporar-se a la transacció número 9, i l'esmena 146 pot incorporar-se a la transacció número 10.

I la resta d'esmenes quedarien vives. No sé si volen que les llegeixi per deixar-ne constància, també?

El vicepresident

Per tant, les que quedarien vives serien l'11, 16, 40, 63 i 204.

Santi Rodríguez i Serra

Correcte.

El vicepresident

Molt bé. Sí?

Assumpta Escarp Gibert

No, deixar constància també que hem retirat dos esmenes que ja no consten tampoc en el guió de votació però sí que hi eren a l'inici, que són la 223 i la 205. I deixaríem vives l'apartat g de l'article 12, que és l'esmena 68.

El vicepresident

Molt bé. Per tant, el guió seria, en el vostre cas, correcte. Molt bé. Senyor Soler?

Jorge Soler González

Sí, doncs jo, amb el mateix motiu, deixar constància de que en el guió de votacions ja no consten, crec recordar, que eren dos esmenes que inicialment les havíem donat per transaccionades, però, bé, al no incloure-les en el text d'una forma o una altra, les retirem perquè tampoc hi havia cap problema.

Gràcies.

El vicepresident

Molt bé. Gràcies. Algunes consideracions més? *(Pausa.)*

Doncs comencem seguint el mateix ordre i també el mateix temps que en el debat precedent. Per tant, seran deu minuts per a cadascun dels participants i comença, en primer lloc, com a grup proponent, el ponent i relator –en aquest cas relatora– del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, la diputada Marta Ribas, per un temps de deu minuts.

Marta Ribas Frías

Doncs, gràcies. Mirin, enmig d'un any molt dur avui és un dia per celebrar, és un dia per somriure, mai millor dit quan estem parlant de salut bucodental.

Avui aprovem una llei de l'atenció pública de la salut bucodental, un nou servei garantia de drets amb activitat arreu del territori, cosa que no és menor, per començar a revertir un dèficit històric en el nostre sistema de cobertura sanitària universal, que era l'atenció a la salut bucodental dins del sistema públic. És una font flagrant de desigualtats, aquesta mancança. Amb aquesta llei posem les bases perquè el servei de dentista passi a ser una atenció universal oferta des del servei públic.

Quan fa un any i mig defensava aquesta proposta al Ple perquè s'acceptés tramitar-la, vaig explicar que aquesta llei pretenia, entre d'altres, treure Catalunya de la cua de les comunitats autònomes espanyoles en l'atenció garantida de salut bucodental per a infants i per a joves. Hi havia ja onze comunitats autònomes que tenien desplegats programes d'atenció dental infantil en aquell moment. Però no ens conformàvem, a més, amb això. El text que plantejàvem inicialment ja anava molt més enllà. Plantejàvem que la cobertura d'aquest servei no només havia d'incloure ja, des d'un inici, la població infantil, sinó també la població adulta vulnerable, per renda, o la població adulta vulnerable per condicions de salut, i que havia d'acabar incorporant progressivament a tothom, a tota la població.

I l'altre punt diferencial respecte a les altres comunitats autònomes que ja havien fet passos en aquest sentit és que nosaltres el plantejem com un model de gestió pública, directe, basat en l'atenció primària. A la resta de comunitats és un programa només per a la població infantil i fet, sobretot, amb models de concertació amb el sector privat.

La llei ha canviat durant la seva tramitació, ha canviat moltíssim, ha canviat la seva estructura, el seu articulat, han canviat conceptes, s'ha ampliat, s'ha reduït en alguns altres aspectes, però les essències s'han mantingut i, fins i tot, ampliat.

Avui aprofitem una llei que segueix plantejant que cal començar per a la infància, però, a més, l'hem ampliat fins a la petita infància, de zero a catorze anys, tota l'edat pediàtrica.

I seguim incloent-hi que en la primera fase d'implantació d'aquesta salut bucodental des del sistema públic s'ha d'incloure a la gent vulnerable, tant per renda com per condicions de salut.

S'ha incorporat amb més claredat també la població amb discapacitat. Hem reduït el temps de desplegament de la primera fase de progressivitat d'aquesta llei a cinc anys. I també es manté l'objectiu d'acabar cobrint, després, tota la població i convertir aquest programa d'atenció a la salut bucodental en un servei de cobertura universal.

I tot plegat, mantenint també l'objectiu que el model sigui des dels serveis públics en base a l'atenció primària.

La tramitació, crec que ens ha servit a totes les ponents per reprendre quins serveis ja s'estaven donant i quins no, actualment, des dels serveis públics quant a salut bucodental, com de desigual era la situació depenent dels centres i dels territoris, especialment en la realitat actual a Catalunya. I per tant, a la llei incorporem clarament la voluntat d'acabar amb aquesta desigualtat territorial.

I també s'ha incorporat, amb molta més força del que ja hi havia al text inicial, la vessant preventiva i de promoció de la salut bucodental i la de control i estudi de la seva evolució per poder anar valorant la implantació de la llei i els objectius assolits o no en millores de salut dental a la població.

Alhora, hem mantingut i millorat la voluntat de la nostra proposta que la llei també servís per entendre que cal planificació global sobre la salut bucodental en tots els sectors i també per millorar el control del sector privat per part de la Generalitat a partir d'actuacions en matèria de transparència o de combat de les males praxis al sector de la salut bucodental.

Com a societat, també ho deia ja quan vam començar el debat d'aquesta llei, hem normalitzat que l'atenció de dentista ha de ser privat i no té per què ser així. No només perquè la salut bucodental és part integral i important de la salut i afecta directament la qualitat de vida, sinó pel que diuen les nostres mateixes lleis, tant la Ley General de Salud com la LOSC, que parlen de concepció integral de la salut i preveuen que la salut bucodental ha d'estar inclosa en les prestacions gratuïtes del sistema sanitari públic. Les lleis de fa vint, trenta anys ho preveïen, però no ha estat així fins ara, o no del tot. I avui fem un pas per fer-ho realitat.

Avui fem aquest pas, aprovem la llei mantenint aquelles essències però millorant-la en molts elements, millorant-la també en molts dels elements de com ha de fer-se viable en la gestió.

I, com a promotors de la llei, crec que hem facilitat aquesta flexibilitat de fer-la millor a partir de tenir molt clar quins eren els eixos intocables del nostre objectiu i, per tant, arribem a aquest bon port, al nostre parer, de no tocar les essències de la llei però alhora fer-la més flexible i, segurament, més realista.

També perquè la resta de grups heu vist la necessitat, una necessitat que existia, i heu anat veient que era viable i que era possible, cosa que a l'inici molts no us creieu.

Agraïxo la confiança que heu demostrat en seguir-me en un procés que no ha estat senzill, que ha estat accelerat, que l'he intentat accelerar en molts moments.

Agrair també als serveis del Parlament, a la lletrada, al lingüista, als serveis administratius, que ens hagin facilitat aquesta acceleració.

I sobretot també agrair al Departament de Salut, que ha vist que el tema valia la pena i s'hi ha implicat i ha treballat també de valent per millorar-la, per fer-la viable. Per tant, agraiement a tothom que ha treballat en fer aquesta llei.

I un agraïment enorme, si m'ho permeteu, personal, a l'Albert Cañís i al Davide Malmusi per ser les dues ànimes d'aquesta llei des d'un inici i fins al final. I a la comissionada de Salut de Barcelona, la Gemma Tarafa, per haver-nos posat a tots plegats la salut bucodental en l'agenda política.

Això, si ho recordeu, va sortir de passos inèdits i valents, fets per l'Ajuntament de Barcelona, en aquest tema, de plantejar un servei des d'una administració local d'un tema que hi havia hagut deixadesa des de qui té les competències, que és la Generalitat. El pas de Barcelona, per coherència, nosaltres l'havíem de traslladar al Parlament, perquè ha de ser per a tota la població de tot Catalunya, i això és el que vam fer i això és el que avui aconseguim, que des del municipalisme s'ha iniciat des d'on es pot i com es pot, però ho portem allà on pertoca, que és on hi ha les competències, que és en aquest Parlament, per dur-ho a la Generalitat.

I ens toca seguir avançant, ens toca també avançar segur en cartera bàsica des de l'Estat per a tota la gent de tot l'Estat espanyol, com així hi ha en els compromisos de la coalició de govern del PSOE i Unidas Podemos.

Segur que la llei és millorable. Fer-la en una legislatura com aquesta, accelerant al màxim el pas en tot moment perquè hi havia incerteses i no sabíem si la podríem tancar o no, segur que fa que hagin quedat coses pendents, però crec que hem fet una bona llei. És una bona eina per anar-la modulant, per anar-la adaptant a partir de l'eina que també creem, que és l'Oficina de Salut Bucodental, que haurà de vetllar pel seu desplegament i per aquesta progressivitat i aquesta adaptabilitat i flexibilitat.

I pronunciar-me ja també sobre les votacions. Evidentment, votarem a favor de tots els acords i transaccions fets.

També anunciar que votarem a favor de l'única esmena viva que queda de Junts per Catalunya i d'Esquerra Republicana, que torna a millorar l'objecte de la llei, però que per coherència votarem en contra de la resta d'esmenes que han quedat vives fins al final.

I acabo. Amb aquesta llei s'inicia un camí per a totes i tots els catalans perquè tinguem garantit un servei de dentista públic. Una proposta que no és utopia, no ho era, és un mandat de les nostres lleis de salut. És possible, és assumible, és viable i, sobretot, és necessària per garantir una salut bucodental de la població i, per tant, la seva salut. I per tant avui nosaltres somriem, esperem que molta més gent també ho faci.

El vicepresident

Moltes gràcies. Obrim el torn a la resta de ponents. En primer lloc, en representació del Grup Parlamentari de Ciutadans i per un temps màxim de deu minuts, té la paraula el diputat Jorge Soler.

Jorge Soler González

Bon dia. Gràcies novament, president. Deixi'm fer una prèvia, i és agrair els discursos, els comentaris fets a la llei que acabem d'aprovar. Gràcies a totes i tots per les vostres paraules i per la vostra feina.

Avui abordem una altra llei que fa temps que tenim treballant al Parlament. Per tant, és un altre dia també de felicitat en aquest sentit la llei bucodental.

Gràcies, especialment, ponent relatora. És evident que, doncs, aquesta persistència, aquesta feina d'anar-nos buscant dia a dia pels passadissos, pels whatsapps, al final té la seva recompensa i avui és un dia important també per això.

Gràcies als companys. Gràcies, com no pot ser d'una altra manera a la lletrada. Déu-n'hi-do també la feina que hem fet amb aquesta llei i amb tantíssimes esmenes i transaccions. Feinada també repercutida a la gestora, a l'equip de correcció.

I, evidentment, gràcies especialment, crec, també als compareixents que ens van venir a assessorar, van ser molts, amb molta feina, amb molts documents que ens hem mirat. Per tant, gràcies a aquestes aportacions dels professionals que van venir.

És important això per la millora, doncs, a futur d'un dels aspectes capitals de la salut integral de les persones, que aquí ho hem debatut moltíssimes vegades: la salut bucodental.

Els tràmits i la urgència no han estat uns bons aliats en aquesta llei. De fet, intentant accelerar els tràmits d'aquesta llei, doncs és evident que ens vam equivocar, perquè la podíem haver aprovat molt més abans en aquest Parlament i haver-la elevat, jo crec, a un lloc encara més honorífic, que és al plenari i no a aquesta comissió. De fet, és cert que la presidenta d'aquesta comissió així ens ho va dir i cal reconèixer que tenia raó.

Hi ha hagut molt bona disposició per arribar a un gran macroconsens, crec que hem d'estar molt contents per això. Ha passat a la llei de les DPOs, passa en aquesta, i tant de bo aconseguim mantenir aquesta drecera en aquesta Comissió de Salut, que sempre hem parlat que és un microclima inèdit i extraordinari que tenim al Parlament.

Vàrem presentar moltes esmenes. Nosaltres, recordo, desenes d'elles, però les hem aconseguit integrar en un text únic, certament. En alguns moments ens hem sentit més representats en el text i en altres potser menys, però crec que era important.

Especialment recordo com un punt d'inflexió en aquesta llei aquella revisió conjunta que va fer..., crec que va ser després del Nadal, probablement, on la diputada relatora ens va ressituar molt en aquell text que semblava absolutament –de fet ho era– un text que no s'assembla ja gens a la inicial, però jo crec que això és bo, és fruit d'aquesta maduració, és fruit també, com ella ens explicava de la negociació que hi ha hagut amb el Govern i amb el grup..., amb la gent que no es veu mai en una Comissió de Salut però són gent imprescindible per redactar lleis i, en aquest cas, els tècnics del departament han fet, és evident, una feinada brutal i cal donar-los les gràcies en aquest sentit.

Aquesta llei és una llei per millorar la salut bucodental dels catalans i que, gràcies a la feina de tots aquests agents, ja no es pensava solament com als inicis per a l'etapa infantil, sinó que l'hem ampliat per a tots. Jo crec que això és una gran feina.

Incorporem una qüestió que aquí a la Comissió de Salut entenem com una qüestió major, que és integrar els temes de la promoció de salut. Quantes vegades ho hem parlat amb tantíssims temes i avui sí que podem treure pit i dir que també hem incorporat la promoció de salut a la salut bucodental, tema major.

Hem parlat de la més coordinació amb tots els agents de salut implicats en els processos. Per tots nosaltres això, doncs, era importantíssim.

Aquesta llei tindrà un desplegament per etapes i fases que hauria de permetre la seva consolidació. Per tant, queda en el redactat la cartera bàsica. Eren temes que

hem intentat debatre de forma reiterada i que caldrà la implicació de la conselleria en el desplaçament acurat i responsable d'aquesta.

Hi ha un compromís per a aquesta nova Oficina de Salut Bucodental, que estarà integrada en l'àrea sanitària del Servei Català de la Salut, que serà la que impulsarà totes les iniciatives de la llei. Per tant, planificarà, ordenarà, supervisarà, avaluarà, etcètera, i, per tant, donarà suport també als ajuntaments i tindrà un òrgan professional assessor, etcètera. I que serà, així ho hem acordat, una oficina que, quan aquesta tasca estigui implementada, es tancarà i serà el mateix sistema qui assumirà les conseqüències, això ha estat un acord transversal per a nosaltres important. I que ha arribat, doncs, gràcies a aquest acord, amb aquest compromís per tancar també aquesta llei.

En definitiva, avui donem un altre pas per millorar la salut dels catalans. Potser amb una llei precipitada en part, com desgraciadament ja tantes qüestions a Catalunya, però que aconseguim apostar per la millora de la salut, i això és molt bo, salvant les qüestions procedimentals, que a vegades, doncs, ja sabeu que això no és fàcil ni és menor. Que així, a més, ho hem insistit i crec que s'ha reflectit, no sovint en les actes, perquè sovint no era amb el micròfon obert en sessió ordinària, sinó que han estat en comissions a porta tancada. Però bé, és evident que les qüestions procedimentals mai en un Parlament han de ser menors i, per tant, jo crec que hem de salvaguardar sempre els procediments. Però hem trobat el bon camí perquè durant uns anys aquesta contribució, la nostra contribució com a activitat legislativa, diputades i diputats, amb aquesta llei ens haurà permès una certa i indiscutible millora en gent que sovint quedava al marge.

Per tant, gràcies per la vostra feina, gràcies per avançar en una qüestió sanitària tan i tan important. Gràcies a tots per fer-ho possible, gràcies, diputades, gràcies, diputats.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Moltes gràcies. El torn ara del Grup Socialista Units per Avançar, té la paraula per un temps màxim de deu minuts la diputada Assumpta Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, president. Jo crec, a més, també ho han reflectit algunes de les altres intervencions, que a tots ens hauria agradat aprovar aquesta i la llei anterior per Ple, però el mecanisme en el que estem és un mecanisme absolutament reglamentari, excepcional –això sí–, però que m'agradaria que, d'alguna manera, penséssim que no li treu ni la solemnitat ni la transcendència que aquestes lleis i aquesta concretament tenen respecte a la població i que, per tant, complim una part de les parts més importants del nostre deure, que és el de legislar pensant en el benestar de tots i totes.

I per tant, en aquest sentit... i a mi, d'aquesta llei sempre recordaré que, jo diria, que el 70 per cent dels seus treballs en ponència els he fet amb mal de queixal i, per tant, m'he recordat de la salut bucodental amb el d'això. És una anècdota personal, però que lliga directament amb aquesta llei.

En primer lloc, vull expressar que el meu grup, no ho he fet abans, votarem a favor del dictamen de la ponència, resultat d'un treball que jo vull agrair molt sincerament a la diputada Marta Ribas. Primera, per presentar aquest projecte. I, segona, per aquest treball, com ha dit abans el diputat Soler, a vegades ingent, d'intentar aclarir-nos a tots plegats el que està... I, sobretot, perquè el seu esforç en buscar un acord al Govern en un intent de fer més viable, no només l'aprovació, sinó el mateix desenvolupament de la llei.

Perquè m'agradaria recordar aquí que van ser no poques les compareixences de membres del Govern que es manifestaven en contra el projecte, moltes vegades no era tant pel sentit del que estàvem a punt de fer, sinó moltes vegades o pels costos o bé perquè hi havia una gran discussió sobre si la cartera de serveis havia de quedar o no determinada per llei, i aquest va ser un dels debats que sempre vam tenir allà.

Com ja he indicat abans i li he indicat al president, mantindrem un punt, una esmena que és un apartat que estableix el fons de garantia per respondre del frau d'empreses i cadenes d'aquestes que veiem de... Fons de garanties, sobretot, per donar resposta a la gent afectada per aquest frau. No fa poc, em sembla que fa dos dies, tornava a sentir per televisió el cas de Dentix. És a dir, cadenes que una vegada més, i en aquest cas aprofitant la pandèmia, han continuat amb el frau, com sempre contra els més vulnerables.

Crec que ho ha dit la diputada Ribas en la seva presentació, el projecte ha canviat, jo quasi diria radicalment, en el seu tràmit de ponència i en les negociacions posteriors. Però, en tot cas, jo crec que tenim un bon text davant.

Hem compartit tots uns principis bàsics, no? Els que la salut bucodental és una part integral i essencial de la salut, que afecta molt directament la qualitat de vida i, sobretot, la importància que té també de valor psicosocial.

També hem compartit que és un dret i que, a més, les nostres lleis, les principals reguladores de la prestació sanitària, també ho diuen quan defineixen el sistema com integral.

Però aquestes afirmacions que tots hem compartit, també les compareixences molt interessants totes elles, ens han també constatat... Crec que ho va dir una persona en una compareixença: «A Catalunya sembla que tinguem ciutadans sense boca», i, per tant, ens ha costat reconèixer la salut bucodental com a part integral de la salut.

La importància de la prevenció, l'atenció als menors, però també la millora de la qualitat de vida de la gent gran ha estat un dels temes bàsics que s'han plantejat a les compareixences.

Com deia, la llei era i és necessària, i m'agrada molt una part de l'exposició de motius quan diu que prenem un camí per capgirar aquesta realitat, assolir una política activa integral de prevenció, de promoció i atenció per a tota la població des dels serveis públics. Prevenció, promoció i atenció; per tant, es reforça molt i és important i això sí que ha millorat des del text inicial al text final. Tots els mecanismes de prevenció i promoció, jo crec que aquest ha sigut un gran canvi de promoure polítiques de salut pública.

I pel que fa a l'atenció, el projecte va prioritzar, ho ha explicat molt bé la diputada de Ribas, els grups d'atenció per les persones més..., els infants, les persones i grups més vulnerables per situació econòmica o necessitats especials.

També és veritat, i em sembla que ho ha dit algú, em sembla que la diputada Ribas mateix, ens ha servit per conèixer moltes de les prestacions que ja es feien, que haig de dir que també a vegades són grans desconegudes per al gran públic. I, per tant, podem dir que s'avança, però no estem encara en la universalització i, per tant, jo la veig lluny en el temps amb l'acord a què s'ha arribat, però no la veig lluny si hi han voluntats polítiques que ho puguin...

Han quedat alguns aspectes no recollits que havíem plantejat, per exemple, l'atenció domiciliària a la gent gran, el fet de més control i lluita contra el frau en l'exercici privat. Crec que s'ha fet un avenç però ens falta encara poder intervenir molt més. I potser també reforçar més el caràcter de la primària com a centre d'atenció, posant-li més el punt que allà és tot. És evident que és allà on es cobrirà la cartera de serveis, però sempre queda com un afegitó, no forma part de lo que són les funcions de l'atenció primària, però...

I llavors sempre hi ha un tema. Fem al final un catàleg o una certa cartera de serveis i algunes intervencions queden fora, i, per tant, sempre hi ha un gran biaix social amb el tipus d'intervencions que podem fer des del públic o des del privat.

Ho diré amb una frase, que si volen vostès no té cap sentit, però per mi té molt, que no tothom té dret al mateix somriure. I crec que això encara continua sent cert. De tota manera, crec que fem un pas molt important.

Es reforcen els mecanismes de vigilància epidemiològica. Jo crec que ha millorat molt tot el tema d'encaix dins de la mateixa estructura del Departament de Salut i, per tant, l'oficina, el paper que tindrà, el control i el que després no hi és.

Millorar aquest aspecte que deia abans de la informació i el control sobre l'exercici privat. És veritat que aquí hem lluitat contra les lleis de protecció de dades, contra la manca d'inspectors, encara recordo molt bé la intervenció i la compareixença de la persona responsable al Govern sobre inspeccions en aquestes sales. I, per tant, queda encara molta cosa per fer, però jo crec que hem d'aprofundir i que podem millorar encara moltes coses.

En tot cas, s'ha posat un primer pas. Jo crec que queda clar que la salut bucodental és un servei de la sanitat pública, un servei que posem i que s'han de posar des de la primària a disposició de tots i esperem que amb voluntats polítiques tendim a la universalització, amb aquesta progressivitat que intentarem fer de la millor manera possible i al més ràpidament possible.

És un bon inici, cal continuar i, en tot cas, felicitar de nou a tothom. A la lletrada, que ha tingut una paciència amb nosaltres també, però que sempre val la pena. Agrair a la gestora i a tots els serveis de la cambra.

Jo sempre soc una mica crítica quan entren les esmenes tècniques, perquè sempre em fa por que en base a la tècnica em modifiquin algunes d'aquelles voluntats que volem expressar, però s'ha de reconèixer que en general milloren el text en el qual en alguns punts que no hi ha altres eines.

Reiterar de nou la felicitació i l'agraïment jo crec que a tots els membres de la ponència.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. És el torn ara del Subgrup de la CUP - Crida Constituent per un temps màxim de cinc minuts, té la paraula el diputat Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies. Cinc minuts que no em permetran ni entrar a tots els matisos que demanaria una intervenció seriosa per poder valorar el que ha estat el contingut de la llei des d'un punt de vista material, ni tan sols per valorar el que ha estat la feina i la dificultat i com es veu des d'un grup de l'oposició. I, per tant, fonamentalment, per traslladar-li a la ponent aquesta consideració. És molt difícil, però tenint en compte això, intento fer la intervenció.

Primer de tot, com algun altre grup, nosaltres apostem per un model 100 per cent públic de gestió i provisió en una realitat de salut bucodental universal i gratuïta. No serà ben bé això el que tindrem i, per tant, hem de fer algunes consideracions amb relació tant al que era la inicial proposició de llei com el que ha acabat sent. La inicial proposició de llei encara tenia una vocació de creació progressiva i podia ser o podia haver transformat la salut bucodental en pública, universal i gratuïta. I diem «podia» i estem parlant en passat perquè una cosa és el text que teníem inicialment i una altra cosa és el que avui acabarem aprovant.

Dit això, també volem insistir en una altra idea que és fonamental. Hem d'agrair, primer de tot, la iniciativa. Hem de reconèixer, en segon lloc, la feina i, sobretot, reconèixer que millora el que tenim fins ara, i això és fonamental. A partir d'ara el que farem serà explicar, doncs, diferències, però pensàvem que era fonamental poder situar això, que millora el que tenim fins ara.

Quant a les diferències, per a nosaltres hi ha un salt entre cobrir del catorze a setze que cobrir del zero a sis. És possible que algú digui: «Doncs sis anys són molt més que dos anys», però a la salut bucodental, evidentment, el zero a sis pot ser molt mínim i gairebé inexistent i el catorze a setze té una expressió molt majoritària i de molta necessitat.

Evidentment, això no significa que el grup proponent no ho hagi volgut, també ho volem deixar clar, significa que a dia d'avui tenim una correlació de forces en aquest Parlament que determinen el que determinen.

També l'afegitó de vulnerabilitat i risc d'exclusió social, determinant i molt important, evidentment. Això incorpora un sector de la població catalana, la més maltractada, a una part dels serveis bucodentals.

I després haurem de fer una altra batalla d'aquí a cinc anys; quan passin cinc anys, ja que ens tocarà una altra batalla molt complexa, segurament, perquè no tindrem el context, no actual, sinó el context que teníem quan es va començar a tramitar la llei, sinó que segurament tenim tindrem un altre context molt més advers.

També pensem que menys discutible que la franja de catorze a setze o el zero a sis en la comparativa, doncs ja han quedat unes quantes intervencions fora. Podríem posar l'exemple del protèstic restaurador, podríem fer també referència a no intervencions, sinó a la forma del control del frau, que és diferent des del text inicial al d'ara. Però, evidentment, es mantenen algunes actuacions fonamentals.

I després, per a aquest grup, el que ha estat la gran dificultat, i potser cridarà molt l'atenció a la resta de grups, 83 pàgines de text, d'esmenes, i per a nosaltres hi havia una antiga transacció, la que era la transacció 9 de l'article 9, que ens generava moltes dificultats per veure si ens manteníem en el sí, que és el vot que farem amb relació a la llei, o ens passàvem a l'abstenció. I intentem explicar el perquè.

Quan es parla de prioritàriament primària del Siscat, doncs té moltes dificultats, perquè el que significa «prioritàriament» no és una garantia absoluta, però hem volgut fer una altra lectura molt més material de la realitat que tenim al país, que ve de la mà que si a dia d'avui fixéssim també, i volem fer aquest reconeixement, doncs l'ICS com a tal, podríem provocar que alguns catalans i catalanes haguessin de fer 60, 80, 90 o 150 quilòmetres fins i tot per poder ser atesos en un centre de primària de gestió pública. Públics, però de gestió privada, els quals aniran amunt, alguns.

I a nosaltres això ens generava una contradicció absoluta. Però també hem volgut fer una anàlisi més general, on situem que el problema no és aquesta llei, sinó que el problema és el model que tenim.

I, per tant, per això ens mantindrem amb totes les nostres contradiccions, que a vegades expressem, en un sí a la totalitat de la llei, a la totalitat del contingut pel que significa.

Millora, com ja hem dit, perspectives per a algunes dificultats i la necessitat, això sí, que batallem en un futur per una conquesta de drets en una realitat com l'actual, que ja podem caracteritzar d'un període d'aquells d'interregne. Teníem una realitat, anem cap a una altra, i, per tant, estem en aquest moment de gran dificultat.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara és el torn del Subgrup del Partit Popular, també per un temps màxim de cinc minuts, té la paraula el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Em permetran que recordi quin és l'origen d'aquesta proposició de llei, per què neix aquesta proposició de llei. No s'ha esmentat per cap dels portaveus fins a aquest moment, però hi ha una realitat. L'origen d'aquesta llei està en la decisió unilateral de l'Ajuntament de Barcelona en obrir un servei odontològic municipal.

I això el que provoca és la ruptura de dos dels principis fonamentals i que crec compartits per tots els grups parlamentaris i per a tots els partits en relació amb la sanitat pública: comporta el trencament del principi de la universalitat, perquè la prescripció que es fa no es fa al conjunt de la població de Barcelona, i comporta la ruptura del principi de l'equitat territorial, perquè només aquells residents a Barcelona tenen dret a una determinada prestació de salut bucodental.

I això és el que origina la tramitació d'aquesta proposició de llei per part del grup parlamentari, que és del mateix partit que governa la ciutat de Barcelona. I per intentar, com a mínim, corregir el trencament d'aquests principis es presenta aquesta proposició de llei, que el que feia era reproduir el trencament, com a mínim, del principi d'universalització en el conjunt del territori català, no el de l'equitat territorial, que podia quedar resolt, però sí el de la universalització.

I és a partir d'aquí que aquesta proposició de llei, en tot el seu tràmit parlamentari, va canviant, va canviant, va canviant i, certament, hem de dir que canvia a bé i canvia positivament.

Però, tot i amb això, nosaltres no li donarem suport. No li donarem suport perquè recordaran que els deia abans que nosaltres volem exercir les nostres funcions amb responsabilitat. I si avui diguéssim: «Aconseguiu que hi hagi serveis de salut bucodental per a tota la població d'aquí a cinc anys», que és el que intenta dir aquesta proposició de llei, segurament estarem generant unes expectatives que serà difícil que puguem complir, fins i tot ho ha dit el portaveu de la Candidatura d'Unitat Popular.

I això serà així, perquè..., cal que els faci la llista de les necessitats que té la sanitat pública, ja no dic que en aquests moments, dic abans de la pandèmia del Covid? Cal que els recordi les necessitats a l'atenció primària, i que fa anys que estem repetint i que el Govern no ha estat capaç de satisfer? Cal que els recordi les llistes d'espera que hi ha en aquests moments?

Avui hem resolt un problema de retribució del personal sanitari. Estem en condicions de poder garantir que d'aquí a cinc anys tots els catalans disposaran d'un servei de salut bucodental magnífic, com el que desitgem tots? Ho desitgem, que això pugui ser així. Però això no serà així, no podrà ser així. Perquè, hi insisteixo, les necessitats que hi ha en aquest moment són imperioses en molts altres aspectes de la sanitat pública.

I, per tant, compartim la voluntat, però les lleis no les podem fer de voluntats. Les lleis les hem de fer a partir de drets per a la ciutadania, que constitueixen obligacions per a l'Administració. I estem segurs que es podran complir aquestes obligacions? Nosaltres, no. I ja no dic que en les circumstàncies d'aquí a cinc anys, dic en les circumstàncies actuals. Per tant, des d'aquest punt de vista, preferim ser prudents.

I prudents també ho volem ser en relació amb una altra qüestió, que, no obertament, però sí indirectament, tracta la llei, que és el fet que totes aquestes prestacions de salut bucodental siguin realitzades únicament a través de professionals de l'àmbit públic. I, per tant, barrant la possibilitat de la col·laboració públicoprivada. Col·laboració que moltes vegades és útil per ajudar la mateixa Administració a complir amb les seves obligacions quan no té capacitat pròpia per poder-ho fer. I per tant, creiem també que és un error barrar el pas a la col·laboració públicoprivada per garantir els serveis de salut bucodental a la població.

Donarem suport a una part important de la llei. Però no donarem suport a altres aspectes, en els quals ens abstindrem, i també ens abstindrem en la votació final. Hi insisteixo, perquè el que no volem és generar expectatives que després no es puguin complir.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. És el torn ara del Grup Republicà per un temps màxim de 10 minuts. Té la paraula la diputada Títou Laïlla.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, president. Jo començaré amb agraïments, crec que és just i necessari començar, després de la tramitació d'una llei com aquesta, començar a agrair la feina feta a moltes persones, començant per la ponent relatora, que si bé ella sap que des de la meua perspectiva aquesta llei no calia ni ara era el moment de la tramitació

ni s'havia de fer ni gestionar de la manera que s'ha fet, sí que és cert que hi ha una feina important, importantíssima, de la ponent relatora al portar, primer, a debatre aquesta llei al Parlament i, després, durant la tramitació, s'ha de reconèixer la tasca que ha fet, incorporant les esmenes en el text i avançant-nos molta feina a la resta de ponents.

En segon lloc, també als compareixents. Vam estar tres, quatre dies fent unes ponències maratonianes, demanant l'opinió a moltes persones, experts, professionals, pacients, afectats per frauds que s'han produït en l'àmbit de la salut bucodental. I a tots ells els vull donar molt, molt les gràcies, perquè, certament, ens van obrir la perspectiva d'un àmbit com és la salut bucodental a molts dels ponents que estàvem en aquelles ponències i, a més a més, i sobretot també, a les persones del Govern que van venir a explicar-nos quina era la seva posició per sotmetre's a aquesta jornada maratoniana, molt rítmica, amb uns tempos molt marcats, per poder donar sortida a totes aquelles intervencions que calien de totes bandes que els ponents coneguéssim.

També agrair la feina i fer un agraïment especial a la resta de ponents. Per una banda, per la paciència que han tingut en tota la negociació d'aquest text, perquè entre la ponent relatora i jo mateixa i el diputat Guinó, en aquest cas, doncs hem estat amb temes, amb textos, amunt, avall, amb transaccions, amunt, avall, per tal de donar sortida al text final. Per tant, els haig de reconèixer i agrair la paciència que han tingut amb nosaltres i també la confiança en totes aquestes transaccions i amb els textos que anàvem passant, que crec que també és de justícia reconèixer-ho.

No puc oblidar-me de la Mònica Morros i de la Cinta Baró, les dues persones que han estat al departament pivotant, sobre les que hem fet pivotar aquest text a treballar a la llei. Crec que són elles les que des que es va entrar aquí al Parlament el text, després amb la tramitació normal que es feia abans de la pandèmia, però sobretot durant la pandèmia, que al Departament de Salut entendran que l'objectiu, la tasca i la mirada la focalitzaven concretament en buscar solucions a la crisi de salut pública que patim encara a dia d'avui. Elles dues han estat sempre la llumeta, l'espelmeta que anaven mantenint viva la informació, les transaccions, el debat, els informes –amunt i avall– sobre aquest text que avui podem debatre avui aquí i que segurament aprovarem, precisament, gràcies també a la feina que han fet la Mònica Morros i la Cinta Baró.

També la gent del departament, ho deia abans. En un moment com l'actual hem tingut persones que haurien d'estar i estaven focalitzades en donar sortida als problemes continuats que hi havien de la crisi de la Covid-19, la que encara a dia d'avui patim, i persones d'alt rang dins del CatSalut, per exemple, i no em voldria deixar ningú, però persones com la Marta Chandre o el César Velasco en el seu moment des de l'Aguas, el que és ara secretari general, que era abans director general de professions, el senyor Marc Ramentol, la cap de l'assessoria jurídica, etcètera, que han tret temps o han complementat el seu temps que dedicaven a la situació de crisi de salut pública actual, per donar-li una ullada, valorar, reunir-nos, parlar-ne amb la ponent relatora i amb nosaltres també sobre totes les esmenes i transaccions que havíem de fer.

I per acabar la tanda d'agraïments, doncs, als companys de la Mesa, que també han patit, segurament, la pressió de la presidenta, que és en el meu cas també ponent, i que han estat rebent la informació, segurament també a batzegades i, per tant, agrair-los també la paciència que han tingut amb nosaltres.

I, com no pot ser d'una altra manera, a la lletrada, a la tècnica, la May Bello, i al lingüista, que ha estat en l'últim moment, i també fins i tot avui, revisant textos i fent-nos arribar els textos de les últimes transaccions. Per tant, gràcies, moltes, moltes gràcies a tots vostès per la feina feta.

És una llei que va començar dient-se Proposició de llei del servei d'atenció pública de la salut bucodental i de creació del Programa d'atenció dental infantil a Ca-

talunya i que s'acabarà dient proposició o Projecte de Llei de l'atenció pública de la salut bucodental.

Crec que és important el canvi substancial que hi ha hagut en aquesta llei, que no era una demanda social quan es va començar a tramitar ni tan sols una demanda professional i, de fet, van haver-hi alguns compareixents que ens demanaven, fins i tot, que no que no la tramitéssim perquè no la veien necessària.

Una llei, i que tot i que va estar tramitada amb normalitat en els primers mesos, als seus inicis, després de l'aturada de la pandèmia, òbviament que vam aturar qualsevol debat, però després els tràmits s'han accelerat i fins i tot crec que en algun moment hem maltractat el text, com és un exemple avui, que a l'últim moment encara transaccions a les quals havíem arribat al juliol a dia d'avui les hem hagudes d'enviar als diputats ponents. I, per tant, crec que és una llei que caldrà després llegir-la en repòs, deixar-la reposar, llegir-la després per ser conscients d'allò que hem aprovat avui aquí.

I, a més a més, també vull posar de manifest, i ho torno a dir, la feina feta pel Departament de Salut, en aquest cas. Perquè la pressió –i ho reconeixia la diputada relatora, la ponent relatora– que es va posar per tal de tramitar aquesta llei en un moment com l'actual m'agradaria que també aquesta pressió es posés a Madrid, quan tant Unidas Podemos com el Partit dels Socialistes ho porten en els seus programes electorals, però allà l'han desada en un calaix perquè, és clar, durant la pandèmia això no era una prioritat, regular la salut bucodental a la resta de l'Estat. Però aquí sí, aquí a Catalunya cal que regulem aquesta llei, tot i que també, com saben i vivim en primera persona, ens afecta la pandèmia.

Que és una llei que el que farà és blindar l'atenció bucodental que ja es feia a Catalunya, tornant-la territorialment equitativa i amb una aplicació progressiva i, sobretot, prioritzant la població vulnerable o aquella que podem considerar també vulnerabilitzada.

És un text que en un inici es dedicava, doncs, bàsicament o principalment, a la salut bucodental infantil, igual que a altres comunitats autònomes espanyoles, però que tenen un sistema sanitari diferent i que, per tant, aquí vam considerar, i amb això vull valorar també –i ja ho deia la ponent relatora– la intenció d'adaptar-la a la realitat que teníem aquí a Catalunya. I el que fem en aquesta llei és, sobretot i bàsicament, incorporar la promoció i la prevenció de la salut bucodental i no quedar-nos només, com es fa moltes vegades encara per models més antics o hereus d'altres models, en diagnòstic i tractament.

I a la banda, també incorporar els equips de salut bucodental als equips d'atenció primària. Val a dir que hi ha equips que ja funcionaven així, molt ben integrats al territori, però que amb aquesta llei el que sí que obliga és que hi hagi molta més permeabilitat entre els informes, la importància de la salut bucodental i la salut global de les persones.

De fet, és una llei que aprovarem, crec, que amb un màxim, màxim, o gairebé màxim consens i que això jo crec que és una de les coses més positives d'aquesta llei: el treball que s'ha fet i poder-la aprovar, doncs, amb un consens molt ampli.

Nosaltres, de totes maneres, mantenim una esmena, i jo voldria demanar dues votacions afegides. Per una banda, la primera esmena que mantenim és la número 3, que vol mantenir l'objecte de la llei tal com estava en el text original, i entenent que nosaltres tenim una esmena que anava en aquesta línia, és per això que la sotmetem a votació, perquè creiem que aquesta llei no regula totes les activitats relacionades amb la salut bucodental, com inclou ara l'objecte de la llei, sinó que se centra bàsicament en la prevenció i promoció de la salut bucodental i vol garantir també la seguretat i la qualitat d'aquesta atenció, amb aquesta voluntat d'incorporar progressivament altres prestacions a la cartera pública de serveis.

La resta de les esmenes, ho explicava, les hem retirades. Però els dos punts que mantindríem a votació, un va lligat amb l'article 12 bis, el punt g. Si ho recorden,

és una esmena que vam debatre moltíssim en la ponència, que té una sèrie de punts que desglossa aquest article 12 bis, que gairebé tot ha estat transaccionat també per a nosaltres, però en el punt g nosaltres el volem votar separatament, que fa referència a les sancions.

Creiem que no podem avalar un punt en el que literalment diu que «a la base de dades d'accés públic ha de constar les dades següents» i una d'elles és, que és el punt g, «sancions fermes imposades al centre per denúncies o actuacions d'inspecció d'ofici».

Nosaltres compartim la importància de que les sancions siguin públiques o s'hagin de publicitar, el que aquí nosaltres entenem que també aquesta publicitat ha de poder caducar i s'ha de donar sortida al propòsit d'esmena d'aquell servei bucodental que ha esmenat allò que ha estat motiu de la seva sanció. Perquè, si no, entenem que és una doble sanció, aquella que ja paga, que li correspon justament, més aquella publicació constant i contínua, potser d'una sanció que ja fa temps que va expirar.

Per tant, en aquest punt demanaríem a la Mesa poder votar separatament el punt g de l'article 12 bis. La resta, òbviament, ja ho he dit, estava tot transaccionat.

I després, també per acabar, i amb aquesta última votació separada, voldríem votar el text dels principis informadors que incorporen una esmena tècnica, que també des de la nostra perspectiva no reuneix o canvia el significat del text original.

Simplement, i per acabar, reiterant les gràcies a tots i celebrar que avui sortirem d'aquesta comissió amb una llei que garantirà una mica més, o una mica millor, la salut bucodental que ja oferíem aquí a Catalunya.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. I per acabar el torn, té la paraula en representació del Grup Parlamentari Junts per Catalunya, per un temps màxim de deu minuts, el diputat Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, president. Voldria, en primer lloc, adherir-me als agraïments que ha fet la diputada Laïlla, tant a la ponent relatora per la seva feina, pel seu interès en l'aprovació d'aquesta llei i per la facilitat que ha donat en tot moment de poder arribar a acords i transaccionar totes aquelles qüestions que permeten fer o plantejar una proposició de llei que, certament, es pot qualificar de transversal i de consensuada més enllà dels diferents matisos que cada grup parlamentari vulgui destacar en la seva lectura i en la seva aplicació.

Una vegada dit això, i també destacar l'ajut, el suport que s'ha tingut sempre, en tot moment, des del des del Departament de Salut.

Nosaltres el que volem posar especialment en relleu en l'aprovació d'aquesta llei són dues qüestions. Una que té a veure amb què es tracta d'una llei clarament social. I quan parlem de social fem referència precisament al fet de que aquesta llei, a més a més d'una ampliació de la cartera de serveis en l'àmbit de la salut, que ho és objectivament, també respon a una necessitat de disminuir o pràcticament d'intentar, des d'un punt de vista polític, liquidar el que és el biaix social en alguns àmbits de la salut bucodental, concentrats, fonamentalment, en àmbits socials especialment vulnerables.

Si aquesta llei aconsegueix que ningú deixi de poder tenir cura de la seva salut bucodental per qüestions de caire econòmic, em sembla que haurem aconseguit un objectiu absolutament prioritari i necessari i que és un dels elements que vertebrava i que vertebrava també el consens amb els grups parlamentaris, que és que aquest biaix social, aquest biaix econòmic, aquest condicionament econòmic, precisament, d'alguna manera no influeixi en la salut bucodental dels catalans.

S'hi feia referència abans que l'origen d'aquesta llei era una acció de caire estrictament municipal. Precisament el que valorem és que sigui possible, a través del Govern de la Generalitat i precisament també de través del Departament de Salut, que aquesta acció, precisament aquest increment de l'equitat es faci des d'un punt de vista territorial i que no només els residents de la ciutat de Barcelona, per mitjà del seu Ajuntament, puguin beneficiar-se d'una proposta que té molts beneficis si, evidentment, des d'un punt de vista de Govern se sap desenvolupar amb tota la seva dimensió.

Òbviament, hauran de venir altres instruments normatius per desenvolupar-la de forma concreta, però certament aquesta llei aconsegueix un altre aspecte que ens ha preocupat al Parlament durant molts i molts anys. Fins i tot es van arribar a fer, en un moment determinat, compareixences i plantejaments d'investigació pel que fa al frau que hi ha hagut també en les qüestions que tenen a veure amb la salut bucodental i amb l'odontologia, que són totes aquestes franquícies, la majoria d'elles que van estafar i van enganyar moltíssims o moltíssimes d'aquelles persones que, probablement, perquè des d'un punt de vista econòmic no es podien, d'alguna manera, anar a la privada a resoldre qüestions que tenien a veure amb la salut bucodental, van caure en el parany d'aquestes franquícies que, realment, eren una estafa.

I hem d'evitar, des del Govern i des del departament, per mitjà dels mecanismes que aquesta llei també estableix, des de mecanismes de transparència, d'intercanvi d'informació, de la possibilitat de crear registres i les autoritzacions pertinents i les inspeccions pertinents, permetin que no es cometin més fraus des d'aquesta perspectiva i s'acabi definitivament amb els casos que tots coneixem i que han tingut tanta repercussió, especialment en persones vulnerables.

Hi ha tot un conjunt de persones que avui encara tenen dificultats com a conseqüència d'aquelles pràctiques. I, probablement, sigui l'Administració pública que amb els seus mitjans i amb els seus plantejaments més globals pugui resoldre aquestes mancances. I aquesta era, segurament, també una esperança de totes aquelles persones que van comparèixer per, d'alguna manera, explicar que totes aquelles franquícies havien –realment– arribat al nivell del que, penalment, fins i tot es pot qualificar d'estafa.

Què millora també aquesta llei? El que té a veure amb la prevenció i la promoció de la salut bucodental, que necessita, certament, més consciència, més educació i més assumpció de la transcendència que té la salut bucodental com a element integral de la salut de la persona. Aquest és un aspecte també que aquesta llei incideix i que, a més a més, ajuda a transmetre que és especialment necessari i transcendent.

Hi ha una altra qüestió important, que és que es crea un nou programa d'atenció dental de Catalunya.

S'hi ha fet referència, també, a un altre aspecte que ens sembla transcendent i que algun altre grup parlamentari ja ha fet, certament, algun matís que té a veure amb com s'estructura dins l'àmbit del Departament de Salut. És obvi que no calia, d'alguna manera, construir o articular una nova estructura desvinculada del departament, sinó que s'havien d'aprofitar totes aquelles sinergies que ja es desenvolupaven en aquest àmbit i que, a més a més, s'havia d'integrar aquesta estructura en la mateixa estructura del Departament de Salut i amb tot el que és la xarxa d'ens que desenvolupen aquesta tasca, sobretot a nivell de salut pública, en tots els àmbits. Per tant, no calia crear una estructura nova, sinó que calia aprofitar al màxim l'estructura ja preexistent.

Hi ha un aspecte importantíssim i transcendent, que és que d'alguna manera, pràcticament, des de l'any zero fins als catorze anys hi haurà la possibilitat de tenir i de facilitar la salut bucodental a tots aquests àmbits d'edat. Però, a més a més, quan parlava de que era una llei especialment social, i d'això nosaltres n'estem especialment satisfets, és que resoldrà qüestions que tenen a veure amb les dificultats econòmiques d'algunes famílies, precisament per evitar que l'aspecte econòmic sigui

un condicionant per a la salut bucodental. Aquest és un altre aspecte que està molt i molt concretat en la llei i que, per mitjà de les esmenes que han presentat els diversos grups, la majoria de les quals s'han anat transaccionant, es pot dir que hem aconseguit un objectiu fonamental d'aquesta llei.

En darrer terme, ja hi he fet referència anteriorment, s'ha de recollir més informació tant de l'àmbit públic com del privat, s'ha de ser més transparents. S'ha de coordinar molt més tota aquesta informació, precisament per evitar males praxis i pràctiques que coneixem i que les hem d'absolutament expulsar del nostre espai i del nostre país.

En darrer terme, s'ha creat l'Oficina de Salut Bucodental dins l'estructura del que és, probablement, el mateix Departament de Salut.

I un aspecte que la ponent relatora ja ha fet o ja ha donat més transcendència, que és el que aquesta llei té un esperit clar progressiu d'anar-se desenvolupant i de portar a terme totes..., o de complir amb tots els principis informants d'aquesta llei, que és, precisament, aplicar-la amb el màxim de progressivitat possible, que significa que és una llei que tindrà un caràcter clarament gradual i que en els pròxims anys aquesta llei que avui aprovarem s'haurà de consolidar tant des del departament com també des dels àmbits públics i privats de la salut.

Els agraeixo molt el treball i avui hem d'estar especialment contents de poder aprovar aquesta llei en una situació certament excepcional, no només pel Covid, sinó pel fet que aprovem aquesta llei, d'acord amb el Reglament del Parlament de Catalunya, en una Comissió de Salut, que també forma part, evidentment, del que és l'estructura bàsica del nostre Parlament.

Gràcies.

(Pausa.)

El vicepresident

Moltes gràcies. Estàvem acabant de revisar alguns serrells. Els informo que les dues propostes de votació separada que feia la diputada Laïlla, hem detectat que estaven dins de les transaccions 4 i 5. En tot cas, quan hi arribem, en farem esment i ja farem la corresponent votació separada.

Per tant, anem a votació. Comencem per les esmenes no recomanades per la ponència. Comencem per l'esmena, en aquest cas, número 3 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Republicà.

Vots a favor?

Són 20 vots a favor, del Grup de Ciutadans, Grup Socialista, Catalunya en Comú Podem... No, 19 vots a favor. Grup Republicà i Junts per Catalunya.

Vots en contra?

Abstencions?

Dues abstencions, subgrups de la CUP i Partit Popular.

Per tant, queda aprovada l'esmena.

Continuem amb l'esmena número 68 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Vots a favor?

Tenim els 6 vots a favor del Grup de Ciutadans, 2 del Grup Socialista, 1 de la CUP - Crida Constituent. Per tant, tenim 9 vots a favor.

Vots en contra?

Junts per Catalunya, Grup Republicà, Subgrup del Partit Popular. Són 11 vots en contra.

Abstencions?

Una abstenció de Catalunya en Comú Podem.

Per tant, queda rebutjada l'esmena.

Continuem amb les esmenes del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, en aquest cas, i després de...

M. Assumpció Laïlla i Jou

Perdó, president. Demanaria votació separada de la 63.

El vicepresident

De la 63, d'acord. Alguna votació separada més? (*Pausa.*) Bé, doncs votem les esmenes que encara segueixen vives, que ens ha comunicat el diputat Rodríguez, són, recordo, l'11, 16, 40 i 204. Aquestes les votariem en bloc. I després votarem la 63.

Fem primer aquestes 11, 16, 40 i 204 en bloc.

Vots a favor?

Un vot a favor, del Subgrup del Partit Popular.

Vots en contra?

Junts per Catalunya, Grup Republicà, CUP i Catalunya en Comú Podem.

Abstencions?

Ciudadans i Grup Socialista.

Per tant queda rebutjada l'esmena: hem dit 11 vots en contra, 1 vot a favor i 8 abstencions.

I ara anem a la votació separada de l'esmena 63 del Subgrup del Partit Popular.

Vots a favor?

Són 11 vots a favor del Grup Republicà, Junts per Catalunya, Partit Popular.

Vots en contra?

Un vot en contra de la CUP Crida - Constituent.

Abstencions?

Vuit abstencions del Grup de Ciudadans i... 9 abstencions, Ciudadans, Grup Socialista i Catalunya en Comú Podem.

Per tant, queda aprovada l'esmena.

Continuem amb les..., ara passem ja a les esmenes recomanades, en aquest cas dels grups parlamentaris de Junts per Catalunya i el Grup Republicà. Són les esmenes 72, 124, 126, 193 i 197. Comença la votació.

Vots a favor?

Són 19 vots a favor de Junts per Catalunya, Grup Republicà, Ciudadans, Grup Socialista i Catalunya en Comú Podem.

Vots en contra?

Un vot en contra, de la CUP - Crida Constituent.

Abstencions?

Una abstenció del Subgrup del Partit Popular.

Per tant queden... (*Veus de fons.*)

(*De l'escó estant, algú diu: «La 172.»*)

Perdó, és veritat. (*Veus de fons.*)

Hi ha hagut alguna... Sí, sí, m'he saltat de l'ordre de votacions la 172. Tenim tots clar que hem votat aquest bloc de la 72-124? No. Doncs, si us sembla bé, repetim la votació. Seguim l'ordre perquè me l'he saltat. Per tant, anem a l'esmena 172.

Vots a favor?

Són 19 vots a favor: Junts per Catalunya, Grup Republicà, Ciudadans, Socialista, Catalunya en Comú Podem.

Vots en contra?

CUP - Crida Constituent.

Abstencions?

Partit Popular.

I ara anem al bloc 72, 124, 126, 193 i 197.

Vots a favor?

Vint vots a favor: Junts per Catalunya, Grup Republicà, Ciudadans, Grup Socialista, Catalunya en Comú Podem i Subgrup del Partit Popular.

Vots en contra?

CUP - Crida Constituent.

Per tant, també queden aprovades les esmenes.

Continuem amb l'esmena 194, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Vots a favor?

S'aprova per la unanimitat dels presents. Vint-i-un vots a favor.

I anem ara a les esmenes del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Són la 71, 123, 140, 151, 192, 196, 208 i 253.

Vots a favor?

Vint vots a favor: Junts per Catalunya, Grup Republicà, Ciutadans, Socialista, Catalunya en Comú Podem, Subgrup del Partit Popular.

Vots en contra?

Abstencions?

Una abstenció, de la CUP - Crida Constituent.

(Veus de fons.)

El què?

Jorge Soler González

No, que dic, senyor president, que potser hi ha transaccions que les podríem agrupar. Són moltes, si hem de votar tots el mateix, no té sentit fer votacions separades. Pel nostre cas, tota la votació que queda la podem unir.

(Veus de fons.)

El vicepresident

Sí, hi haurà dues transaccions que sí que haurem de votar separatament, que són les que incorporaven les esmenes que plantejava la diputada Laïlla.

(Remor de veus.)

Sí, senyor, Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

No ho vull complicar, però sí que demanaria que la 2, la 3, la 8, la 12 i la 13 es votessin separatament. Es poden votar en bloc però separatament.

El vicepresident

Per tant, proposa un primer bloc 2, 3, 8, 12, 13, i la resta, en un altre bloc, senyor Rodríguez?

(Veus de fons.)

Algú hi té algun un inconvenient, amb aquests...

Vidal Aragonés Chicharro

Sí.

El vicepresident

Senyor Vidal Aragonés?

Vidal Aragonés Chicharro

Per intentar facilitar, no sé si ho aconseguiré. Les que no diré són les que es poden votar conjuntament, i, per tant, votació, que es mantingui com a votació separada, la 4, la 5, la 9, la 10, la 15, la 16 i la 17.

(Veus de fons.)

El vicepresident

Jo crec que quan entrem en aquestes dinàmiques fem més feina votant-ho tot per separat, sincerament.

(Veus de fons.)

Sí? Gemma.

Santi Rodríguez i Serra

Sí, president, amb tres votacions es resol, eh?

El vicepresident

Sí?

(Veus de fons.)
Els punts 12, 13...

Gemma Espigares Tribó

Una votació seria la 2, 3, 8, 12 i 13, que ha demanat el Partit Popular; una altra votació serien la 4 i la 5 soles, que ha demanat el Grup Republicà, i una altra votació seria la 9, la 10, la 15, la 16, la 17, que ha demanat la CUP. Si entenc que la 4 i la 5 poden anar diferent. L'1 no l'ha demanat ningú.

(Veus de fons.)

M. Assumpció Laïlla i Jou

No, només un apunt, que, per fer-ho fàcil, és a dir, a la transacció 4, que no sé si coincideixo amb la voluntat del senyor Aragonés, eh?, de dir nosaltres, com que el que el text amb les esmenes ja ens sembla bé, el que voldríem votar separatament, si pogués ser, seria l'esmena tècnica. M'enteneu? És a dir, la transacció ja hi estem d'acord si de la transacció 4 poguéssim votar el que seria l'esmena tècnica que afecta aquest articulat, perquè amb la transacció nosaltres hi entràvem, també.

(Veus de fons.)

Sabeu què vull dir? Per fer-ho fàcil, eh?

(Veus de fons.)

És a dir, a la transacció 4 s'haurien de fer dues votacions. Sí?

(Remor de veus.)

M'enteneu? A la transacció 4... *(Veus de fons.)* No, però...

El vicepresident

M'està dient que la transacció 1 no es vota. *(Veus de fons.)* No, no.

(Veus de fons.)

A veure, fem un recés i ens trobem els ponents un moment i ens aclarim, si us plau?

Assumpta Escarp Gibert

Sí, però aclarim què és l'esmena tècnica de la transacció 4, perquè jo estic perduda.

(Pausa llarga.)

El vicepresident

El que sí que podríem fer és votar els blocs que sí que hem detectat que podem fer conjuntament, com a mínim ja ens anem traient transaccions de sobre, i deixem només les complexes, la 4, que necessitem el text, no, lletrada? *(Pausa.)*

Per tant, teníem un primer bloc... Reprenem. Teníem un primer bloc que eren les transaccions 2, 3, 8, 12 i 13, que ens proposava el diputat Rodríguez. Si us sembla bé, podem votar aquest primer bloc? Us sembla bé? *(Veus de fons.)* 2, 3, 8, 12, 13. Sí? *(Pausa.)*

Vots a favor?

Són 19 vots a favor: Junts per Catalunya, Grup Republicà, Ciutadans, Grup Socialista, Catalunya en Comú Podem.

Vots en contra?

Abstencions?

CUP - Crida Constituent i Partit Popular.

Per tant, queden aprovades les transaccions 2, 3, 8, 12 i 13.

Teníem un altre bloc que era el 9, 10, 15, 16 i 17. Sí? *(Pausa.)* Doncs som-hi.

Vots a favor?

Són 20 vots a favor: Junts per Catalunya, Grup Republicà, Ciutadans, Grup Socialista, Catalunya en Comú Podem, Subgrup del Partit Popular.

Vots en contra?

Ah, a favor. Per tant, 21 vots a favor. Per unanimitat queden aprovades aquestes transaccions.

Per tant, tenim la transacció 1, que decau, no?

La 4 la deixem pendent.

M. Assumpció Laïlla i Jou

(L'oradora comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...podem procedir a la votació.

El vicepresident

Sí?

M. Assumpció Laïlla i Jou

I ens hi abstindrem.

El vicepresident

Tal qual, eh?

(Veus de fons.)

Sí, sí, sí. Doncs anem a la transacció 4.

Vots a favor?

Són 11 vots a favor: Ciutadans, Grup Socialista, Catalunya en Comú Podem i els subgrups del Partit Popular i la CUP - Crida Constituent.

Vots en contra?

Abstencions?

Són 10 abstencions, de Junts per Catalunya i Grup Republicà.

Per tant, queda aprovada.

Anem a la transacció 5. Aquesta sí que la farem amb una votació separada, que ens ha sol·licitat la diputada Laïlla, del g de l'article 12 bis. Per tant, farem primer la votació d'aquest punt g de l'article 12 bis i després farem la resta de la transacció número 5.

Vots a favor de punt g article 12 bis. Vots a favor?

(Veus de fons.)

Sí?

Són 10 vots a favor: Ciutadans, Grup Socialista i Catalunya en Comú Podem, CUP - Crida Constituent.

Vots en contra?

Deu vots en contra: Junts per Catalunya, Grup Republicà.

Abstencions?

Una abstenció del Subgrup del Partit Popular.

Per tant hi ha un empat i, per tant...

(Veus de fons.)

Sí, sí, 10, 10, 1. Tenim un empat i, per tant, aplicant el vot ponderat, decau i no queda aprovat aquest punt g de l'article 12 bis.

Anem a la resta de la transacció 5, que, recordo, cal que numeri tots els articles o no és necessari? *(Pausa.)* Per tant anem directament a la transacció número 5.

Vots a favor?

Són 20 vots a favor: Junts per Catalunya, Grup Republicà, Ciutadans, Socialistes, Catalunya en Comú Podem, Subgrup del Partit Popular.

Vots en contra?

Abstencions?

Una abstenció, de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, queda aprovada la resta de transacció número 5.

Anem a la transacció número 6.

Vots a favor?

(Veus de fons.)

Sí, podem fer-ho junt. Per tant podem votar... *(Veus de fons.)*

Podem vota tota la resta; per tant, seria 6, 7, 11, 14 i 18. I aleshores, tenim, a més a més, les darreres transaccions que hem renumerat de la 19 fins a la 24.

(Veus de fons.)

Jorge Soler González

Bé, jo, senzillament, per mostrar la meva absoluta disconformitat, eh? O sigui, em sembla bé, que els procediments són els que són i aquesta comissió si alguna cosa té és que tenim, jo crec, proua cintura, però que està bé que el portaveu rebi el document final a votar amb un temps prudencial per poder entendre que aquestes, no ho dubto, són les que vam acordar no sé de quina manera, jo no ho recordo, però les votarem entenc que a favor, però amb aquesta cordialitat i generositat que entenc que es podria haver enviat si algú hagués fet la feina diligentment amb un temps. Perquè jo, en mitja concentració de la votació, separant 25 punts, haver d'assumir la lectura de quatre fulls com aquests, on entenc que, a més, s'estan canviant formes verbals i coses que són importants, que quedi constància que entenc que votarem a favor, però...

El vicepresident

Diputat Soler, si li sembla bé, fem un petit recés. Crec que paga la pena que la lletrada li doni a vostè i a la resta de representants les explicacions pertinents al respecte. En tot cas, la diputada Marta Ribas...

Marta Ribas Frías

Sí, gràcies. Un segon, com a mínim, per donar una explicació, encara que em sembla fantàstic que fem un petit recés i així s'ho pugui llegir el senyor Soler i qui calgui, i ho fem amb tota la tranquil·litat del món.

Aquestes transaccions van ser acordades realment molt a última hora, però d'una comissió que havíem de tenir a finals de juliol. En aquell moment es van passar als grups parlamentaris, als ponents i, vull dir, des d'aleshores les tenen.

L'error aquesta vegada ha estat, doncs, i em disculpo també per la part corresponent que em toca, que no han estat incorporades al guió de votació. Vull dir, s'ha repetit el guió de votació de l'anterior vegada sense incorporar unes esmenes que en aquell moment sí que eren molt sobrevingudes a l'últim moment i tal, però que tenim des de finals de juliol. I ara hem tornat a repetir l'error, diguem-ne, en no incorporar-les.

Em sap greu. Mirin-se-les amb tranquil·litat, eren correccions..., eren acords d'aquestes transaccions que havíem fet amb Govern de correccions tecnopolítiques, però més tècniques que polítiques pràcticament totes a l'últim moment.

Sí, jo també em sumo a demanar cinc minuts o el que calgui de recés i ens ho...
(La lletrada intervé sense fer ús de micròfon.)

El vicepresident

Hi ha paraules demanades?
(Veus de fons.)

Molt bé. Hi ha paraules demanades. El diputat Vidal Aragonés...

Vidal Aragonés Chicharro

Sí, per un tema de metodologia. Nosaltres no tenim cap problema en votar-les, perquè hem estat conscients d'això que expressa ara la lletrada, però n'hem estat conscients, i ho volem reconèixer així, pel correu electrònic que ens fa arribar el portaveu del Subgrup del Partit Popular. Per què? Perquè al guió de votacions de juliol no ho teníem, no ho teníem al guió de votacions. Sí que teníem un correu electrònic, vull recordar, potser de matinada o a primera hora del matí, amb les esmenes. I tampoc ho teníem ara, al guió de votació.

I, per tant, quan abordes una votació, es torna com molt complicat, arribat un moment com aquest, saber el que estàs votant.

No ens provoca cap dificultat perquè és un contingut que ja hem pogut llegir, però com a metodologia no ho podem repetir, perquè significa generar una confusió permanent, més enllà de que som conscients del que estem votant, ho volíem expressar. Però per les circumstàncies que expressàvem abans.

El vicepresident

Diputada Laïlla?

M. Assumpció Laïlla i Jou

Sí, no, només per afegir-me les disculpes que deia la diputada Ribas, perquè en certa manera han estat les anades i vingudes que jo deia en la meua intervenció les que han propiciat que hi hagi aquests textos que es queden pel camí.

Però només fer constar, i ho he dit també a la meua exposició, que nosaltres retiràvem unes esmenes perquè eren aquelles que..., o sigui, les havíem mantingut en el guió de votacions precisament perquè no havíem vist recollides com a transacció en el text final i que ara hem retirat, que, si s'hi fixen, coincideixen en la numeració amb les que nosaltres hem retirat, que precisament les havíem guardat, no?, les havíem deixat vives, parlant-ho aquest matí amb la diputada Ribas, precisament perquè vèiem que no estaven en el guió de votacions com a transacció. És a dir, que d'una manera o altra les hauríem votades, però segurament no tant com a transacció, sinó havent mantingut les nostres esmenes.

Però, en qualsevol cas, doncs fem el recés, si els sembla bé, i acabem de la votació.

El vicepresident

Bé, doncs, si els sembla bé, recuperem el que havíem plantejat fa un moment de fer una votació... Ah! Senyor Rodríguez, té la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

Sí, bé, no vull afegir més al debat, però aquestes transaccions les vam rebre, també les vam rebre la setmana passada –també. És a dir, no és només des del juliol, sinó que la setmana passada també les vam rebre.

Llavors, la segona. Ha dit que les han numerat del 19 al 24, hauria de ser al 25, perquè en són set. I llavors, seguint aquesta numeració, sí que demano votació separada de la 21 i la 23.

(Veus de fons.)

La 21 és la 3 i la 23 és la 5.

(Veus de fons.)

El vicepresident

Molt bé. Doncs, si us sembla bé, fem la votació separada de la 21 i la 23 i després fem ja el bloc de la resta.

Per tant, anem a la transacció número 21.

Vots a favor?

Són 11 vots... *(Veus de fons.)* Ah! 21 i 23 juntes. Disculpes. Doncs votem la 21 i 23 conjuntament.

Vots a favor?

Són 13 vots a favor: Junts per Catalunya, Grup Republicà, Grup Socialista, Catalunya en Comú Podem.

Vots en contra?

Abstencions?

Vuit abstencions: Ciutadans i subgrups de la CUP - Crida Constituent i Partit Popular.

Per tant, queden aprovades.

I ara anem al bloc final, les restants, que són la 6, la 7, l'11, la 14, la 18, la 19, 20, 22, 24 i 25.

Senyor Soler?

Jorge Soler González

Jo, atesa la lectura precipitada d'aquestes darreres transaccions, demano la votació separada de totes elles, perquè nosaltres, encara que entenc que probablement es poguessin votar a favor, davant el dubte raonable de que no estaven incloses en el

document d'ahir, que és el que jo, doncs, he mirat, he revisat i em vull fer responsable com a portaveu del meu grup, però entenem que, bé, si hi hagués algun error, implicaria les meves decisions a companys i altres decisions que no em competent, doncs nosaltres ens abstindrem. I, per tant, argumentant això, demanaria votació separada del que hem afegit ara mateix.

El vicepresident

Per tant, la 19, 20, 22, 24 i 25 separades. Bé, doncs comencem amb aquestes votacions separades. Comencem per la transacció número 19.

Vots a favor?

(Veus de fons.)

Ah! Totes en bloc?

(Veus de fons.)

Bé, doncs fem la 19, 20, 22, 24 i 25.

Vots a favor?

Són 14 vots a favor: Junts per Catalunya, Grup Republicà, Grup Socialista, Catalunya en Comú Podem i Subgrup del Partit Popular.

Vots en contra?

Abstencions?

Set abstencions: Ciutadans i Subgrup de la CUP - Crida Constituent.

I ara sí, anem al bloc últim i final, que són la 6, 7, 11, 14 i 18.

Vots a favor?

Tenim 20 vots a favor: Junts per Catalunya, Grup Republicà, Ciutadans, Grup Socialista, Catalunya en Comú Podem, Subgrup del Partit Popular.

Vots en contra?

Abstencions?

La CUP - Crida Constituent.

I per acabar, votem ara la resta del text de la proposició que no ha quedat modificada per les esmenes que acabem d'aprovar, incloent-hi títols i subtítols. Recordar que el text objecte de la votació és el que s'ha adjuntat en el dossier, en el que consta l'informe publicat amb les esmenes tècniques, jurídiques, lingüístiques, i compten amb el vistiplau dels ponents, *(veus de fons)* però no del tot, sí. *(El vicepresidentriu.)* Perquè tenim l'afegitó, però, en qualsevol cas, suposo que ja, quan es faci l'acta pertinent, això ja..., eh?, s'explicarà amb correcció.

Comença, doncs, la votació.

Vots a favor?

Vint vots a favor: Junts per Catalunya, Grup Republicà, Ciutadans, Grup Socialista, Catalunya en Comú Podem, Subgrup de la CUP - Crida Constituent.

Vots en contra?

Abstencions?

Una abstenció, del Subgrup del Partit Popular.

Per tant, queda aprovada la proposició de Llei del servei d'atenció pública a la salut bucodental i de creació del Programa d'atenció dental infantil a Catalunya.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

M. Assumpció Laïlla i Jou

Els portaveus, si es poden quedar un segon...

(Remor de veus.)

El vicepresident

Sí, sí, aixequem la sessió i qui vulgui anar a fer un cafè, a baix al bar.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dotze del migdia.